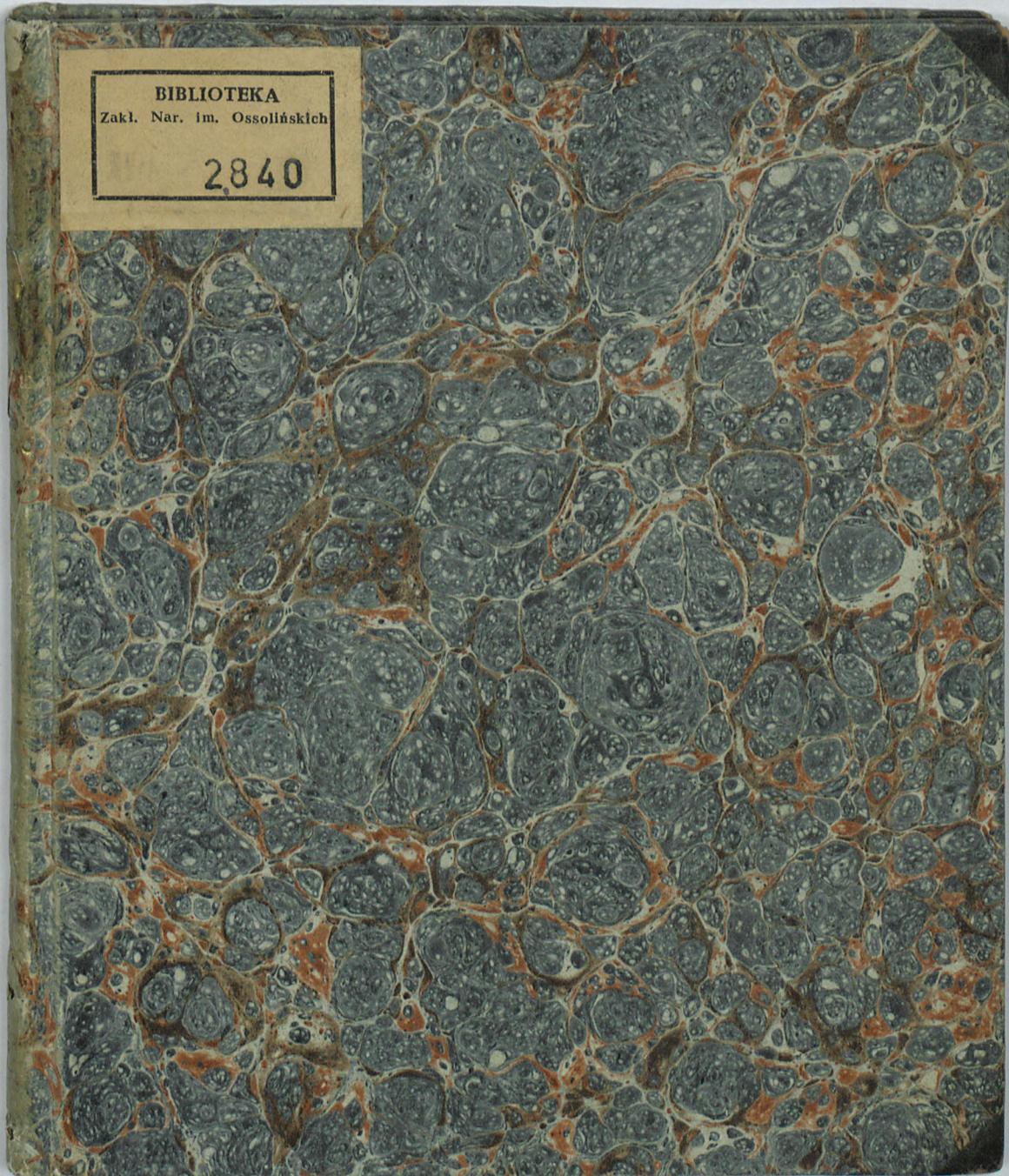

BIBLIOTEKA

Zakł. Nar. im. Ossolińskich

2840

19. km

41.347

Q

4483

24

5

2

—

SPIZARNIA AKTOW ROZMAITYCH

KTORESIE PRZY ZALOTACH,
Weselách, Bánkietách, Pogrzebách,
y tym godnych inszych Zabawách
Świeckich, odpráwować
zwykły.

Wszystkim zobopólnie Stanom Świeckim /
táf Szlacheckim takó y Mieszkun a zwłaszcza
Młodzi Służba / y nie maiey
pożyteczna.

*Nie zánse sie z rekámá słowo wyerzać moze,
Ten co temu podota ma iuz dáry Boze,
Nie wśtyklich nas uc zonych nátura z rodziła,
Inszym troche. A inszym wiele wdzielita.
Gánić tedy wśech rzeczy tym co potrzebuja.
Nie potrzeba; aż pierwey sám ich skosztuis. .*

W KRAKOWIE,

W Drukarni Woyciecha Goreckiego L.K. M. Typ.
Roku Pánkiego, 1680.

D O C Z Y T E L N I K A .

Nie dziwuy się Czytelniku Łaskawy, którego Pan
Bog rozumem takim obdarzył, że wszystko we-
dług czasu odprawić w Polityce możesz. Ia tę pracę
moję tym oddaę, ktorých ábo rozum nádwatłony, ábo
też czerstwy y zdrowy będąc wprzypadzie nagley y
predkley, terminu požadánego dostać niemoże Ła-
twiey iako experyencya wczey, zgotowych drzew budo-
wać, onie się nie starać. Łatwiey gdy gotowe Wapno,
Cegła ábo kamienie, y insze Materya murować. Ro-
zumiem że nie wszyscy w Szkole, ále niektorzy zá Szko-
ła się wczyli, także iakom wyzey napisał. Non ex quo-
uis ligno fit Mercurius, ábo iako powiadaia: Nie
z każdego żaká bywa Xiadz: Nie każdy też z reka-
wá słowo może wytrząść. Ia tedy tey intencyey be-
dąc, y to wszystko wpatruiać, tom (co masz)
zebrał przyimi zámdzieczne, Tym co prace
szkaluia, odpor dáiać, á sam zdrow
wzywaiac.

XVII - 2840 - II

Mowy

MOWY PRZY AKTACH

ZALOTNYCH

*Pierwsza mowa przy przyjeździe w Dziełostleby
o Pannie prosić.*

SWJĘTY y nie odmienny dekret Naywyższego Pána Stworcy wszytkiego Narodu ludzkiego iest ten Mój Młosćiwý Pánie N. Także moia wielce N. Páanno N. ze stworzywszy człowieka na wyobrażenie swoje y swiata wszytkiego Wekonomia y sásarstwo abo gospodarstwo temu zleciwszy powieǳiał. Nie iest dobra człowiekowi byǳ sámemu. A rácy y przyczynę tego dáie Król bárzo mady/ gdy mowi/ Nie dobrze człowiekowi sámemu/ abowiem gdy vpaǳenie ma koby grátował. Co wszytko ácz wszyscy doświádczeniem wycwiżenia okolo prac trudności/ y inszych robot siá bawiacy do siebie przyznać musíme tak osobliwie J. Młosć Pán N. Skutał do rozsadku takowego vezul/ gdy od zacnych Rodziców swoich w sprawách Domowych Rzeczypospolitey wycwiżony / onemi się po te czasy zabawiać nie przestał. V myślił sobie obráć przyziaciela takowego z ktorýmby prace rał swoich zázywáiac/ od niego w przygoǳách róžnych/ ktorým każdy z nas podlegáć musí/ mogli byǳ porátowani: Wiǳac iednáć zacny Dom y Família W. N. Młosćiwego Pána wdzięczność enoty inſze ktore do teǳ náleża zacne przymioty Rzeczyposolitey wiadome y pożyteczne/ Błogostawieństwem Páńskim hoynie opátzony: przez nas przyziaciol swych służyć sawſe gotow będąc iako W. memu N. Pánu/ tak y zacnemu Domowi y Familley W. N. Młosćiwego Pána prosi/ abyś W.

Mowy przy

Meowy Pana i ego w lasce swa przytawszy / oney temu w zawiesz-
tey przeciwo Domowi W. mego M. Pana chęć y żywliwo-
ści nie odmawiał. W tym czego względem przedstawięcia
swego przez nas żada / lasce swey o ktora y powtorę prosimy za-
żywszy / nie oddał przytacielem a kleynotem z blagostawień-
stwa Pańskiego sobie danym ktory sobie w zacnym Domu W.
M. Pana upodobał sobie za syna y słuze żywego zniemolił.
Kozumie y znami wespól o lasce W. M. M. P. że porzawszy
na rzadzenie wzięwe a w przod na wychowanie y ćwiczenie
młodych lat Jego Mści na nas przytaciol Jego Mści sobie os-
chotnego słuze do końca zniemolic / y towarzysem wiecznym
przebaczyć niebódziesz raczył.

Druga mowa o tymże przy przyjeździe na
Względy.

Albo skoro Jego Mści / Pan A. doznał wielkiej chęci y lasce
W. mego Mściwego Pana / a to naprzod przypatrzwszy si-
dzielności / cnotom / zasługom przeciw Rzeczypospolitey sa-
oney Familii W. M. M. Pana potym też chętny a nieomył-
ney lasce W. mego Mściwego Pana czasu świeżego badac / do-
gnawszy zaciąionych na on czas iskie / chęci / samystow y usług
swolch teraz seroce rozżarzonych wtulić y pokryć inż wiecey nie
może. Kozmaite stany ludzkie terminy od Boga sobie nazna-
czone maia / a tak iako komu Bog co do serca podał / tego inż od-
mienić nie może. Naywyższy do serca tego Mści stanu Malsz-
skiego kondycya podał / y drogę Domu zacny W. M. M. P.
za znaiomością y częsty przebywaniem naznażył / bo iżal ma-
żonka tylko od Boga samego inaczey rzecz nie możemy / tylko że
służnie wprzod do wszelakiego usługowania / zartym do spowino-
wacenia się z zacny Domem y Familia W. M. Mściwego P przez
nas przytaciol y słuze swolch zniemolca y ponieważ wsiłnie by-
dziemy pielnny przytacielem od Boga / znaćże nietylko nie lekomyślny
a fety

affekte młodości/ ale ani lekko myślna za dźa za pędza prosba nas
 sz. do W. M. M. Pana ale władza wszechmogącego iako nas
 już tak y serce Jego Mści do obrania przyjaciela w Domu W.
 M. Pana odrynowała! Nad to niedawny czas iako oddawał
 chęci y żygliwości z szereggo affektu W. M. Młowemu Panu/
 vznał także od W. M. M. Pana wzajemna iaste y powolność:
 za ktora iako za pewnym wodzem idac śmie o kleynot zacnego
 domu W. mego Młowego Pana vciecha y ozdoba rodzicielstwa
 o nierozdwołonego przyjaciela Wści zadac/ y z pokora a vnizos
 nością iako może by dź prosić nie wymuiac počiechy/ żeby nie
 tylko flaga ale y synem W. mego M. Pana wśelacim zamys
 stem szerochotnym by dź mogli. Trzymia znami wespól o iaste
 W. mego Młowego Pana/ z Wm. moy Młosciwy Panoczy
 obrociwszy na postępli vczciwe wychowanie/ na sprawy y poez
 ciwe rzadzenie Jego Mści na nas przyjaciol/ Jeg Mśc prosba
 sobie Jego Mśc do łonca zniewolte/ y onego tym o co prosi na
 dawie bądzieś raczył.

Trzecia mowa o Pannie.

WSzytkie rzeczy Młowy Panie! ktorego kolwiek okragiem
 nteba wysokiego / na tych niśkościach sa ograniczone / y
 ocerklowane / co kolwiek czynia y sprawuia to wśytko za rza
 dem y dyrygowaniem dwu Pánow/ z ktorych jeden Bog Włay
 wyższy vformowawşy drugieg/ to iest/ natura/ abo przyrodzenie
 naste ludzi wroźne stany podzieliwşy / roźne im reś zabawy / y
 pieczolowania zostawiał A iako Rzadzca mady y potężny/ to
 zumem głowieka na inśe stworzenia obdarzywşy/ natury iego
 tak vśtatkował że nad tey wola niczego głowiek vczynić nie
 śmie/ tylko żeby był z tey posłuszeństwa wychelznány / y zola
 przetartego. Ci dway Pánowie sprawuia żeby głowiek wwole
 łach stanu swęg był zatrzymány ci sprawuia aby y okrotkim wie
 ku swęg terminie widzac o stawa śie starał/ y pamiatkś po sebie

Mowy przy

stawil. A starac sie oto acz wedlug rozmaiŝości ŝtanow rozmaiŝcie. moze Wrycerŝkim iednak/miŝtwem dziełnoŝcia/y rownych po ŝobie za blagoŝlawieŝtwem Paŝŝkim potomkom zoŝtawieŝniem. Oto acz dawno Jeg N. P. N. starac ŝie uŝiluiac Rzeŝczyppoŝolitey y zacnym a prawie daleko ŝynacym poŝteptom ŝie przy patrzywŝy: teraz iuŝ wiecey zamyŝlow y uŝilowania za hamowac niechce hamulca do zachowania ich nie maia. A to uŝilnoŝc ieŝt. Dom zacny y ŝamilia Wmci mego N. Pana widzac go bowiem w enoty Wyzyŝte ubogitoŝny wzaŝluga Rzeŝczyppoŝolitey / dobrze opatrzony w Potomki/ ktoremu przoda bow ŝwoich idace: za blagoŝlawieŝtwem Paŝŝkim hoynie rozŝkrzewlony/ nie wapił ozwaic ŝie ŝluga W. N. N. Pana nie wapiac teŝ by namniey o laŝce W. N. N. Pana ze za chŝtynymi y zyczliwemi ŝluzbami Jego Moŝci niminie gardzac za wieŝcznego ŝluga y ŝyna / towarzyŝem do ŝtanu przedwieŝcznego opatrzzywŝy/ przyiac badŝieŝ racyl.

Dziękowanie za obiecana Pannie.

I Abo ŝie przedtym rzekło/moy N. P. ze tam Bedy wola Naya wyŝŝiego Pana przyŝtepuie/ za rzadzeniem y ordynacya iego wŝytko ŝie ŝczeszliwie powodŝi. Poniewaŝ on ŝercem ŝlowieka kaŝdego tierule/ a oŝobliwie w ŝprawach takich / ktore czuŝto froc acz ŝwiella chŝcia y wprzeymoŝcia iednane bywaa. Nieŝ przyiaciel iednak ludzkiego narodu one targac y rozrywac zwykl (doŝyc) znałow woley Boŝey w przedŝiewiŝciu Jeg Nci poŝtanych wdŝiecznie przyiac/ y Jego Moŝci iało przedtym przytomnego/ tak y teraz oŝoba ale nie ŝercem zyczliwoŝci odleglego/ y od zacnego domu ŝwego/ W. N. N. Pana oddalic nie racyl/ trzyma napotym o laŝce W. N. N. Pana ze wŝytkie iego znałi ktoremu te chŝc y laŝka W. N. N. Pana przeciwo zacnemu domowi y ŝamiliey Wm. oŝwiadczac badŝieŝ chŝciał wdŝie

wdsięcnie beda przytete / y co Pan Bog teraz ; obudwu stron
sprawy skutecznie wypelnione.

Drugie Dziękowanie.

Naczey rzec nie mog Mosciwy P. iedno to co niekiedy poz
wiedzial ieden ; Poetow :

Gdy co sam Bog wnet spráwić chce , ná jego zdánie

Wszystko się to stać musi nád ludzkie mniemánie.

Rzec niemożemy / aby ta sprawa nie była grzadzona dekretem
Stworce nas wszystkich poniewaz ná zadanie Jego Mści
które on sam do zacnego Domu W. M. M. P. obrocił chce y
ochota / tak przy potomnym Jego Mści takto y przy nas nie
zmarzczonym czolem jest olazano. Ten sam niech spráwi / aby
to wszystko co zlazał / wsercach stron obudwu do skutku samego
tlumiac przeszkody wselakie ktore do tego przedsiwzięcia
zwytkly bywad ponotowiu przywieść raczyt. Co obiecniemy / że
ná chaci y sllagach Jego Mści ktore wsiat przeciw zacnemu
Domowi W. M. M. Mosciwego Pana namniemy nie zydzie.

Trzecie o tymże dziękowanie.

Aczkolwiek wielkie sa wsercach ludzkich w tych spráwach
ktore wiada do nieustawicznosci y watpienia wiakšego /
iednak daleko wiakše sa terminy y dekreta Boga wšechmocnego
ktore aczby sis wiela dokumentow pokazac mogly on iednak
opusciwszy rzetelny dokáment jest czasu teraznie yšeg nam tak
z strony W. M. P. iako z strony Jeg M. od ktoreg iestestiny poz
stami wczynieni Niechże to wszystko skutecznie sam do konca
kiernie aby W. M. M. Pan w chaci swoiey przeciwko Jego
Mści / y Jego Mści tak że w wšlagach y przedsiwzięciu swoz
im przeciwko zacnemu Domowi W. M. M. Pana skutecznie
trwal Naczym iz J. M. nie zeydzie namniemy niewatpiemy.

Mowa przy oddawaniu Vpominkow od
PANA MŁODEGO.

W Jádoma rzecz jest mnie wielce Mościwa Pánno ze leden
drugiemu nic tak drogiego darować nie może / iáko sam
siebie : a zwlaſzcza tam kedy ſię abo równość abo też różność iáko
takolwiek znayduie. Tak ſię vpodobáto Stworcy naywyſſiemu
ze dawſzy lednemu człowiekowi w moc to wſytko co oko iego
párzyć może nic mu zanieyſzej nád zdrowie y żywot nie dáro-
wał inſzej więkſzego ná ten czas vpominku Jego M. W. M.
Pánie poſtáć nie mógł nád ten ktory času niedawnego z nie-
omylnych pewnie wyrokow Bozych oſtarował. Serce bowiem
ktore oraz y wodzą y Pánna tak ſrogimi ſlubámi zwiázáto / o-
dáł W. M. M. Pánne W. M. M. P. po Jego Mći nie mił-
ſzego oſwiádczyć niepodobná. Ale wtańowym iuſ zwiáſtu raz
ſam ſiebie oddawſzy / przyſtlo mu te tá vpominki przez miá W.
M. M. P oſtarować / z iákim áffektem z taką zyczliwoſcia ſer-
ca ktore iuż Wm. oddal / ſwiadkiem jeſt y ſerce / záczym że do
Wm. M. P. wóſſicznie bnda przyſtate nie wátpiemy.

Mowa przy oddawaniu vpominkow.

A Cokolwiek różne ſá ná ſwiecie ſrzedki / ktoremí zwykli lu-
dźie między ſobá nabywáć przyiáſni / doſyć tákże przyczyn
ktore ſpoleczná y ſtuteczná przyiáſni vtwierdzáia / b. rzo wiele
ſpóſobow / ktoremí ſzerzáć przyiáćielſtá oſwiádczáia. Wſátkie
jedná coby áffekty ludzkie zákrvte wyrazić y wykónterſekto-
wáć mogły : trudno znaleſć : Albowiem wiele dobroczynnoſci
leden dla drugiey oſwiádczá / wiele vezynnoſci pokázuie / wiele
dobrodziejſtw drugi czyni : ále gdy do tákich zádatkow ludz-
koſć przyſtápi zleczenia z vprzeymoſcia iuż nie omylney chęci /
ſwiadectwo bydź muſi. Jego M. P. M. z wrodzoney ludzko-
ſci

šel ten vpomíneš przez mŕe posyla W. M. M. P. zyczac aby ten ktory serce tego tu Wmci moŕey Mŕiwey Pannie dyrygo-
wał hoyna tassa/ y szgodrobliwemi dobrodŕieŕtwy/ obŕitemi
poćiehami/ na czas pomyslne obmyslawał.

Trzecia mowa przy oddawaniu vpominkow.

RÓzne rzeczy opisuiac Zistorykowie piŕsa o dwuch/ ktorzy
rzeczy barzo trudnych sobie zadali/ jeden z nich vsilowal/
zeby obienko przeciwko sercu ludzkiemu/ drugi w wierzbu glos-
wy/ tedy ŕe myŕli ludzkie zasidzia bydŕ moglo. Niewiem czy
ŕajnie radoŕc miłosć jednak przyiacielŕa szera y wprzejma
coŕ teŕli niepodobnego tedy wiekŕego sobie zyczy/ to jest/ aby
przyiaciel przyiacielowi w podobanemu/ serce widome dla os-
wiadczenia miłosći przeciwko niemu zawŕiercy poŕazac mogł
Jednak iŕ ta rzecz samemu Bogu nalezy: w niedoskonaloŕc lud-
zkiej to ŕe znaydzie/ iŕ chciŕ swoje rewetrzne przeciwko przy-
taciolo u powierzbownymi znakami wyrazac zwykli: Coz
wzynie y za tym przybladem iŕc przywŕlo Jego Mŕci Panu M.
Ktory zamysly swe do ŕczyŕliwego skutku przywieŕc vsiluiac/
chciŕ swey wprzejmoy y miłosći serdeczney przeciwko W. M.
M. P. przez te vpominki poŕazuje niewatpiac ze wdziacznie od
W. Mŕiwey Panny bada przyŕte.

*Te vsykie mowy mŕia bydŕ dyrygowane przy roznych chciŕ od Pank
mlodego ofiarowaniu. y przyiacielnkawiek vpominkow albo podarunkow odda-
waniu: mozac ŕasowac vpominkow skutek, y ŕlote idkoŕe niŕcy napise.*

Mowa przy dziekowaniu za vpominki, z strony PANNY.

WAtpic niemozemy Mŕiwy Pank o tym bynamniey/ coŕ
W. M. Mŕiwy P. powiedzial w mowie swoley ze nie taŕ
B towego

Mowa przy

Powego znaleźć się na świecie niemożesz / zymby przyjaciel przy-
iacielowi chęci y szczerosc oświadczyć mogł / zwołać / w wnie-
trzna / ktora sama narodu ludzkiego Stworzycielowi przyna-
leży. Jacym Jey N. Panna N. tak do ochronienia się dekretu
Bozego nieprzeskany wyrob widzac / y to że wszystkie zaciąg-
gi chęci / y wprzejmy miłości od niego samego / iako od nayprze-
dniey jego zgody / z obopolney miłości / sprawie podchodzące. Wid-
zac nastawitel y to / y z wola / zacych Jey N. Pp. Rodzicow
swych idac / że chęci ktore zewnatrznie oświadczoney y obja-
śnione bydy mogą / powierzechowne znaki chęci y wprzejmyści
Jego N. cego sobie y Jego N. zyczy od tego wielmożności /
wprzejmycie wmsuiać.

Druga mowa o tymże.

Prawda jest mowy N. ciwy P. aniel / że wszyscy tego smy sobie zyc-
zyli / czego niekiedy / starchy ludzie abo przodkowie nasi / so-
bie zyczyli / o czym wzmianka była w mowie W. N. N. ciwego
P. ana / tedy / poniewaz / sobie samemu / Stworca / Naywyższy / zo-
stawil / Jey N. z wola / Boza / y z wola / Rodzicow / swych / id-
dac / chęci / Jego / N. doznawszy / te powierzechowne / oddane
chęci / y wprzejmy / zyczywosci / w pominki / w dlecznie / przyim-
icy / tego / wshytkiego / cego / Jey N. przed / W. N. N. Panem
Jey N. / sobie / zyczy / Jego N. / wśaieimnie / zyczac.

Mowa przy oddawaniu M. arcipanow.

Poniewaz / nie / wlasnym / kratu / wshytko / się / rodzi / N. P. / ale / i / za-
to / niektorzy / P. beta / namienil / : / Kazdy / kraj / ma / swe / wlasne /
przymioce / y / osobliwe / owoc / y / przysmak / y / wrodzaje. / Zacy /
m / le / z / S / i / for / low / wiadomoscia / dosiac / mozemy / powiadaic / ze / w /
Balabrey / rodzi / się / taki / owoc / i / takie / żadna / in / sa / Kraina / niema /
abowiem / i / ta / podobosc / w / smaku / swy / zamyla / że / nietylko / in / sy /
w / szym / podobosci / dodacie / / ktore / i / tak / i / kolwiek / podobosc / sw / ie /
m / a / i / a /

Oddawaniu Mārcepanow.

māla dle tej y rzeżom gorżkim przytrość porodzona odeymule
wdsiczy smat w vsćiech ludzkich zstawiace. Tym że Indzie
tamtych krajow w przyiażni żyacy na spólnych wztach zstos
wac się zwykli. Jednak że się wnas nie znaydnie: zwycaiem
przodkow naszym żygliwości y vprzeżymosci infami sposobami
jednane bywāta: Zacym Jego M. P. chci y żygliwości swo
ie/teraz pozuwātac się wpowinnosci swojej/tey gotowości po
flug oswiadczenia imo się pusćić nie chciat takim skrościa
mi iakie pod ten czas bydź mogły / zrak żygliwości swojej W.
M. Mēwa Panna nie tak liche znati / iako chci y vprzeżymosc
ala J. M. przeciwo sobie wazaiac wdsicznie roco na pred
ce pod ten czas bydź moglo przyiala. J. M. P. iako prawy przy
iaciel y fluga powolny W. M. M. Panny y wsytkiego zacnego
Domu W. M. Tego sobie przytymżyzy / aby na tak fortunnym
fundamencie chci y przyiażni W. M. M. P. także y zacney Sa
miliey wśelakiey wslugi Jego Mēi pieżerowanie / wosotliwej
vprzeżymosci agrontowane byly / zeby za czasem przyszlych nie
potow y przeciwnych casow przytrości wpozadaney smat ży
gliwości swojej vnal obrozzone / a pomyślna wdsicżney ch
ci W. M. M. P. także w zacney poćiecha wtwierdzone tak w os
starnim szacācia biegu swęż zależone widzial zeby tu a nie In
dziey wzacny Domu W. M. M. P. to (co nie omylnie Bog prze
zrał) otrzymawşy wdsicżna się chciā W. M. moiey M. P. y
wsytkiego zacnego Domu W. M. mogli cieszyć W. M. ostatek pro
si abyś W. M. Mēwy Pan ochraniajac zdrowia swego / na
mieysce potaw grubych / skrościami tymi smat swoy zabā
wila a powolności Jego Mēi gardzić nie razyla.

Drugie oddawanie Mārcepanow.

Sm to tak zwycaj nieście moy M. P. ze ten story się o cze
stac chci stara wśelakich sula do tego sposobow iakoby mogł

Mowa przy

mniey dostátne oplywać. A iż biała płeć zámse przodkowała
we wszytkich serca ludzkiego zamysłach/ gdy dla iey łaski wiele
młodzi czynią. A snadź iey kwoli śaleć nienowina/ tym ktorych
Kupido trzyma kćo się wkim kocha / w tym swoje myśli topl.
Nadtoże y serce tamsi bawi rado kćdy mu płacz y wesole myśli
zapisały. Miłość y ogień kćoz kćedy zátat: A iż przy skuga wśe
łaska przyiazń sobie ściele a chce wdźiaczności samey potrzebutę.
Jego M. P. A. a przyiaciel moy wielki na łasce W. M. P. y
śacnego Domu Wm. wszytkie poćlechy swoje zasądziwszy żyz
Głiwosci y infemi zasługami onś sobie pozyskac wielce praś
gnie Wisc y te chwila wyćiągala y powinność sama łaje náś
głość tym czasom dźisia potwasonym / gdy post ná stole misz
sopust ná d chodźiaz tey wieczery Kapłona iuz z stołu wypycha
zeby ná odśiecz skodłosci osobnie przyntesione były kćore kwoli
ochronienia zórowia sa vrobione. Ce ná ten czas W. M. M.
P. nie tak wtych bláhych przysmakach/ iako wśamey ży Głiwos
ści Jego M. śmał swoy wważwszy / to co z cheći poćhodźi ná
ten czas przyiac raczyła do tad aż P. Bog da insza pogode/ w
dálshych zamysłach serca. Jego M. do pozyskania wleczney
chći W. n. M. P. y wszytkiego śacnego Domu Wm. kćoremu
iako rad słuzy tak y tuśy sobie że ani náśzerosci swoley bedźie
śwántkował / ani nápoćiechách swolch się omyli. A za nim co
infego Fortuna przyntesie. Prośia ná to imieniem Jego M.
W. n. i moley M. Panny / y wszytkiego grona towarzyśel W.
moley M. i moley Panny.

Dziękowanie za Mácipan od Panny.

Przyśmaki Cudzoźiemskie/ albo raczey owoce Kalabryjskie
kćores Wm. M. Pan wspomnial / nie nie sa zdaleka iako to
co ná stole barźiey y o czy ćieśzy/śnadź y wśmaku badźie przodko
walo. Abowiem te skodyczy choć pod czas roznych śmakow za
wśe mieysce maia. Nawet choćbyć teź co góźie náśskodźego
było

Oddawaniu Mārcipanow.

było namilſzy Wczynny zawoſe kaſet bywa. Al nadeuſytko / ta
wprzeymoſc ſama / ſkrocey to pochodſi / znać daie ſe zobopolna
przytażn powinne mi znaćkami chęci y zyczliwoſci wtwierdzona
bywa. za czym powinnoſc to ſama wyciąga / to y ſamo przyro-
dzenie w ludźtach ſprawuie : że iako obraża wſelaki gniew y
nienawiſc rodiſi / tak przytażn y wczynnoſc każdego / że chęci po-
chodſi taż chęcia procy inſzey nagrody iako wſelakiey zyczliwo-
ſci y chęci Jęgo Mści wdzięczna zawoſe była / tak y te ſłodkoſci
ſa dozwoleciem tych podkrotorych władza y poſtaſſeńſtwem ży-
te Ję Mści. od Ję Mści wdzięcznie przyimute. Za te taſta Jęg
M. ktora ochraniaiac zdrowia Jęy Mści potraw grubych Jęy
Mści broni: znaćznymi ſmałi Jęgo Mści zabawiaiac ſwiadkami
powolnoſci ſwoley chęci ſwey potwierdza / a za tym przyſmałas
mi weſpol Jęy Mści czeſtować raczy. Czego y ci / ktorych pe-
ni w tym roſkazanie / wdzięczni beda przyimute. Al to ſa znać
chęci Jęgo Mści przeciwko ſobie / taż chęcia te taſta Jęgo Mści
ſa każda pogoda nagrodzić gotowi zoſtawia.

Mowa przydźwiękowaniu za Mārcipany
do PANNY.

Dobre to był niektory z mądrych powiedział / Mōy M. P.
że miłość ieſt iako Māgnes ktory twarde żelazo pociąga
ſa ſoba znaćkiem powinney wdzięcznoſci y wprzeymoſci. Albo
wiem też miłość tymże ſpoſobem ludſi do zobopolney przytażni
y zyczliwoſci iednania pociąga / też przytażn y ſkery affekt w
ludźtach chęciach zoſtawuie : Al iako niſt watepic nie moze / wi-
dſe że ten pożar ieſtże z Kaku poſeđi : Bo iako ſwiat naſtał tak
y pierwſzy y potomni ludſie nigdy przez ſwoich affektow nieżyli
y nie był zađen ktory by ſobie tym towarem ſerca nie obciażył.
Jęy Mści Panna M iako przeſtrachu. Sledſie z kapuſta oba-
czywſzy / niemoze iedno wdzięczna być tey chęci / Jęgo Mści a
przytym tey znaćki wdzięcznie przyimowac : że ſa tego Mści y

Mowy przy

przy Mięsopuszczie teżże zachować chci/ y potraw grubych bres-
niac skazy zoladka Jey Mei przestrzega: Gyniac smak zacny w
powolności swey zatorra lasz. Jch Mei rozkazania tych kto-
rych wolej y przykazania przestrzega/ wespolet y z nimi przez-
mis podziśtowawşy na też przysmaki prosi/ zyczac aby P. Bog
te chci Jego Mei w wieczne poćiechy obrócić raczył.

Mowy przy oddawaniu Panny w Łoźnicy.

Naypierwsze Prawo/ y nadawneyşy Zakon/ od początku
świata wydany byl od Stworce wszytkiego swiata w Ka-
tu aby człowiek w Matżeńskich granicach lata swoje prowadził
Ubowiem tamże zaraz naypierwszemu rodzajowi ludzkiego/ Oyc-
cu wesele sprawił. Ktory stan swiatobliwy iako od samego
postanowiony Boga nie tylko v Chryścianstwa wszytkiego/
ale y powiastşey części swiata miał swoje powagi. Nie godzie
to się kiedyś ledno w Matżeństwie żył czym Ofiary Bogu czy-
nić: A nawet tam kiedy się chwala Boża odprawowala bywać
Młodziency y Panny procz Kościoła/ tylko modlitwy odpra-
wować: A nawet w Świątnicach Niezalka Zakonnice postia-
dala. Niedopuszaly Egiptskie prawa/ tylko żonaty w Rz-
dnie y Senacie siadać. Jaczym iezeli ta część Stanowi temu
od Pogan wyradzona bywala. Coż onim tedy dobry Kachos-
lic rozumiał: Rzecz nad Słońce iasna jest zacności stanu tego/
y nie bez przyczyny Sakramentem ten obchod nazwany bywa
przymiue się nowa lasza/ y nowe błogosławienstwo Boże: wy-
powieda się przymierze stanowi y pokusom tego/ wstąpiuie się
w Zakon nieogranicony/ ozym świadczy przysięga y zwiazeł
nierozzerwany aż do śmierci: Bierze się przyiaciel w towarzy-
stwo szczęścia dożywotnego wszelkiego: pełni się rozkazanie
Naywyżşego Pana. Czego wszytkiego otwierdzac nie moze
ledno Fortuna przezacney nadzieie y pomyslnych poćiech Sto-
iacted y zacni Rodzice w tym przywoley Bożey/ y potwier-
dzaiac

Oddawaniu Panny.

Tak tego co za Kapłanem zwiastem słabny Bucel wzięło. Oddawając z ręk swych przez mnie sługę y powinnego swego dorę-
 ki Wci córki swa wlochana/ oddając nadrozsia perle serdeczney
 Barbnice: oddając krewn swois wlubiona / z ktora wlewa zacny
 Rodziciel na Winci prawo y moc swois: Coe czyni y Jey Miłość
 Rodzicielka ktorey sie tak zda/ iakoby y duze swoisey polowice
 wdzielila: Oddając nia caly wsty d Panieli/ a ledwie bym nie-
 rzeki Anielski: Oddając nia obfite chot grono/ wktorych cwi-
 zona y wychowana byla: oddając pokore y posluszenstwo z nia
 wfelacie / a na oba iuz iako na wlasne dzieci oboje z Ro-
 dzicow spolne klada blagostawienstwo swois na dlugie szes-
 sliwe lata Biorac tedy Wnie moy Meiwy Pan zacnych ro-
 dzitow Cora za towarzyša y przyaciela wietnego/ wiedzic
 y pomniec na to biedzies raczyl/ ze sobie rowna we wshytkim
 Matzonki poymieš: bywalo w tym gniazdzie niesmiertelney
 stawy hojne obfitowanie: bywalo nad tym domem znaczne
 blagostawienstwo Pańskie. Nienowina w nim byla postadać
 y stolki w Senacie/ nienowina y hojna Wyzyznie przysluga.
 Owo zgola iako naznaczonym vrodzeniu tak y na vzywuy wycho-
 waniu nie nigdy nie zeslo: Zaczyn pewni tej stanu: powinni y
 wważeniem przyspować raczyl/ tak y towarzyša tego od Pa-
 ni Bogu przyrzecanego sobie: przystoyna wdzięcznoscia: z tak
 Rodzicow odbierac/ w powinności swoisey Wm. pozumac sie
 biedzies chcial. A iakos Wnie statecznym sercem to coš przy-
 stogł trzymac tak y wuprzeymey miłości: z powinnego vřano-
 wania biedzies chcial pozostawac. Me y Stworzycielowi
 słow swoisich/ y poslubionemu przyacielowi wiary y miłości
 dlugo fortunnie dotrzymasz. Zaczyn aby D. Bog blagost wit
 aby Rodzice miłowali/ y oddany przyaciela vřugował/ y
 Dom wfelakimi pociehami napelnial y w zobopólnym ra-
 sunku abyście Wnie oboje szesny na świecie lat swoisch bieg
 mieli/ vprzeymie zyczymy.

Dziękowanie za Pannę w Łożnicy.

MJedzy wſytkimi affektami ktorym Pán Bog nieśmiere
 telna duſa wſkazytelnym cieie naſzym ograniczyć raczył
 miłość naprzednieyſzym y napoteżnieyſzym mądry nazywali.
 A nie bez przyczyny: bo co ieſt/ coź ieſt cięſkiego; coź niepodob
 nego; do czegoż ta luźni nie przywoźdźła; goracy ieſt zwią
 żeł przyiaźni potrewney/ ktora bliſſie zpowinowacenie: za ſo
 ba przynoſi. Bo krewo ta ſama tał w człowieka ſprawuie/ że o
 cieć ſyná/ Matka corkę brat brata ſećdecznie miłuie/ y ta mi
 łość roſciaga ſe wſedy/ góſie krwi ſwey wrodzoney znał iaki
 znayduie. Bywa y między roźnemi we krwi/ a ſnaź y między
 obcyimi potężny przyiaćielſki związeł nad miłość iedną y zie
 dnozenie ſerc dwoyga w iedno ciało ſpoieniu Matkewſim rozu
 mieć należy/ niſt affektu nie wznał w mocy gorące. Już ſe tu
 wtę wzle y ſamemu przyrodzeniu iakiſ gwałt óſiote. Wſtepuie
 miłość ona po częſć ktora Corba na przećiwko Rodzićielce ſwey
 miała ktorey wſtepuie do małżonka ſe wiąze/ y temu za wola
 Bożę y rodzićcow całe ſe oddaie/ czego ſamę nie ſprawuie ied
 dno od Bog i zradzona miłość wdziacność/ ktorey ſami Rodzi
 cy wyćiągała. Ja ktory ná ten plac takich poćiech wſtepuie/
 ilem znátomocia y czuſtym obcowaniem zaſiac mozi rozumie
 że Jeg N. Pan N. y zacneź zrodzenia/ y płaćney ſławy z poſta
 ptów wyſoćich/ wſećtey ſławy godzien O ktorey zacney ſami
 liey wywodow żadnych mi tu nie potrzeba hoſćie ſe Wm. da
 wno wprzod z tym porachowali w taki Dom/ y Comuſcie W.
 namilſe óſiote ſwoie oddać mieli Pánu Bogu tedy naprzod a
 potym zacnem Jch N. Rodzićcom za tał miłę y wlocha
 nego we wſytkim rownego ſobie towarzyſa y przyiaćiel i ná
 miłſego óſiote/ obiecując nie tyłbo kochać ſe y częć v ſłano
 wac/ ale y powinney wdziacności tał przećiwko zacny Rodzi
 cō ktore óſi za ſwe wlaſne przyimał/ y onym cała powołność
 ſynowſta

Oddawaniu Panny:

nowście posłuszeństwo ofiarujcie jako y przeciw posłabłoney małżonce/ ktory do śmierci wiary y miłości dotrzymać test z pomocą Bożą gotow nigdy wystawać nie bądźcie pewna nadsziesis maiać/ że y stad zacnego W. M. M. P. z powinowacenia y stego iuz nierozerwanego przyjaciela swego W. y samg siebie wśelakimi pociechami y wstugami na cieśy. Niech da P. Bog aby na długie lata/ wespól z tym od P. Bogą y Wm. M. P. przyjacielem sobie danym na długie lata/ wspólnym Błogosławieństwem kwitnacych dni swoich z soba wesolo zażyli a Wpociechu zagaśy przyniozşy y zacnego potomka Dom ten zażeny rozszerzajacego za Błogosławieństwem Pańskim wydały.

Mowa przy oddawaniu Panny w Łoźnicy.

NJenowina między ludźmi ktorzy na wyobrazienie Boże stworzeni sa roznyimi sposobami nabywac przyiaźni moy M. P. iednak między nami ktorych ieden Chrzesz/ iedna wiara między soba wiaze/ inşe^o nic nabywaniu przyiaźni wważaiacnie potrzeba jako to że kto sie sumnieniem przyjaciela wiaze rozżnemu szczęściu nieszczęściu dochodom y wczynności dostatkom podległy bydż musi. Co wşytko sam wazel Małżeński ponosi ktory sumnienie wmyśl dożywotne samily zla za/ z tad bowie że nie tylko postanowiony od Boga ale y stad że sie zapomniec niemoze: bo jako ten ktory krew czyie w Dom swoy przyimuię/ zapomniec nie moze teg od koż przyimuię zyczliwości y wprzeymości. Teg ochoty trudno zapomniec pociechy/ ktora w oczach trudno zaniedbać/ rośkośy ktora w Domu trudno opuścić/ ozgdoby ktorey pelno trudno poniechac: Ten przeto sam wazel iest w zyciu ludzkim ktory sama śmierć rościna. Ale przy wesolym trafunku Swietnych Aktow nie wspominam. Tym wzşlem pociechy Jego M. P. A. obowiazac sie Wm. M. M.

Mowy przy

P. raczył z Domem y Sámilja zacna w przyiadńehodząc ktora
 Jch M. własna krewia oświadczaia. A to przyiawšy vsilne
 staranie W. daia krew swa w dom Wmci / nayperwieyšy zaś
 krad chęci y przyiadni swey. Ktoż watpi abyš Wmć tego / o coš
 si starał / doškonale przyimowác nie miał wdzięcznie. Rozwoš
 dźić si o tym nie chęć / wywodzić teŝ Sámilie / w spominác zas
 enego Domu tego Cytuly / one tałze powtarzac na ktorešmy
 samí patrzali ozdoby niewiem by potrzeba. Zyby teŝ tylko stu
 chać mieli ktoryz y vmilšnego iakiegoš niedbałšwa o ludzkiš
 ozdobach si nie pytaia. Ale zeby w spomnieć co bylo Dziašow
 Pradziadów Domu tego / iest záprawda nie tych lat dopiero ná
 šyeh. Zašly w Dom ten Senatorškie Stołki tał y Urzedy zna
 czne / po lenty Wćiec syna Syn wnuka / Wnuk poromka spłodzi
 wšy cnota Dom ten ozdobili: Zobu štron Rycerškieŝ Kola / doš
 doškonalošci sobie záwše šukali. *Tu moŝe wyliczac niektoryeh šprá
 wy y dzieie.* Alechay gdiše chce by nayniedbałšy záczy / niech
 poyrzy na ktora chce Sámilia. Czy nápatrzyc si moŝe y ludŝi
 w Radšie madyry y w Rycerštwie oddzielonych w Wyzyštyeh
 prawach bieglyeh / y w cudzyeh wiadomyeh / wiec y w meštwie
 značnyeh y v P. P. swoich wzištyeh / w doštałkach obšciua
 cych inšyeh nie wspominaiac w Domu tym sławne y pámišci
Tu kogo z przodkow wspomnieć. Wyiawšy inšyeh / co pámištaia
 wiel iego. A za y zamłodošci iego niedoštawalo šromnošci ;
 A za y meški wiel nie záżył dšielnošci ; A zaš šedšwe lata swo
 tey doškonaley madyrošci ; A zaš wšytkie zášy powinney ku
 Bogu ošwiadczenia wiary / dla czego temu Pan Bog dñł
 ŝešliwie šończyć dał: Ale dlugo nieprzedłuzaiac mowy moš
 tey Wmci moŝy Ašci. P. gdiškolwieł w powinowácztwie tym
 ocy obrociš / ciešyć si znami y radowác społem moŝeš. Z tey
 pokrewnošci iak znajporzadniešeŝ ogroda y wonnošć wdziš
 cznyeh šioł / y o wocu roštoknyeh drzew ŝpodšiewać si moŝeš.
 Mamy y my pewnie obiecować sobie iakobyšmy ná tož patrzali
 ŝe y nam.

Oddawaniu Panny.

y nam wiele osoba Wm. a przytym zacnego Domu Wmci/nie
tylko pociechy/ ale y ozdoby w spoleczney potrzebności przy-
badzie. Na ten czas ktora zacny Kaplan przezegnal/ rącz W.
wziac z raku moich Matzonek/ Pan Bog zatym to wszytko co
szadził niech na długie lata Błogosławi.

Dziękowanie za Pannie Wloźnici.

W Jelu słow niepotrzeba M. M. P. względem tego/ coś
Wm. moy Mciwy Pan powiedział/ że stan Matzeński
ktory przyiaźnia iednany/ a przysięga potwierdzony bywa/ i-
to wielkiej wagi jest tak też wielkieg vszanowania y wierne-
go zachowywania potrzebuie Nawet y to co szadzenia Bożeg
we wszytkich niemal kreaturach zachowuie się/ że rowny rowne-
go zawse sobie przyiaciela szuka/ iako przeciwnik między/ niero-
wnymi a czym experyencya sama świadczy niezgoda y niezfor-
ność się znayduie J. M. P. wiedział dobrze o ozacznych zawse
sprawach y postępkach Domu tego/ nie tajnemu y wielkie zaslu-
gi przeciw Rzeczypospolitey y oyczyźnie naszey iawne mu by-
ły tey zacney Familley z ktorey iako z ogroda dobrze sporzadzoz-
nego kwiat ten sobie za rzadzeniem Bozym ulubiony obral/
cnota y sława daleko stynaca/ poguwa się w tym J M. z tym
się rozglašać niechcać co Bogu y przyiacielowi swemu w Do-
mu Bozym obiecał: poguwa się wtż ze iako w kwitnacý y mło-
dym wieku swoim dobrze wychowany y wycwiczony był/ lata
swoie doyrzał się na postudze Rzeczypospolitey trwając/ tak y
napotym aby teyże sławy y wczciwości przeciwko zacnemu Do-
mowi y Familley W. M. M. P. za pomocą Bożą przestrzegac
mogl: Rozszerzac się tu z Genealogia Jego M. niechcać gdyż
to W. dobrze wprzod wpatrzyli wważaiac wprzod Jego Mności
przeciwko Rzeczypospolitey zaslugi y Jego M. postęptki y chę-
ci przeciwko sobie y zacnemu Domowi y Familley W. za chę-
y iasne W. M. M. P. iuz iako Rodzicom y potrzewnym swoim

Mowy Przy

wielce przez miá dziekule/ Kleynot Wmści ulubiony á sobie ná ten czas oddány ná zdrowie swoje przeklada zyczac sobie tego od Naywyższego Pána aby wkrotkim czasie/ zá Błogostá wienstwem iego zacney Sámiliey Domu Wmci mego N. C. i. mego Pána pociecha y ozdoba rozmnażać.

Mowá przy oddawaniu Wienćá.

Z Wyczay ten byl v Lacedemonizykow M. N. P. ze Młos dzieńcom Panny Wienće oddawały/ tym ktorzy záciag/ y zawody pewne do dostapienia stawy y dla otrzymanía lasti náznaczonych placách y terminách odprawowali: á ktorzy przód sym biegiem pierwey do miesty náznaczoneg dobieżal każda wias swego patrzącá/ táń znał zwyciastwá y wygráney przysiaśni Wienćem odsyłaá. Owo zgoła wieniec záwse znaczył pewne szczęście y pociechy/ y w rozmaitych swántkach zápalma zá wse wchodził. Vnas Wyzystym sposobem Młodzińcy Páń nom zwikli wienće oddawać: ktore znakiem sa Pántenistiey czystości y dostoyności/ z chćia zobopolnie nágradzány/ bywa. Jego M. P. N. wyciągáac si z wiela inšych do lasti y miłosći Wści mego M. P. niechcac dáć si z rowiennikow swoich przedzić/ do pozyskáńa przysiaśni Wmści/ nie tylko w przedsiś wsićiu tym stáránia swego biegu nie wstawa / ále y tym wianeczkiem szerosć y wprzeymosć oświadczáac prosi abys go Wm ná rostwitlych Stroniách fortunnie nošila. A ná ten czas kiedy mu wspomina ná nádzieis przed inšemi wystoczyć fortuna ná káze/ zyczy sobie tegoż abys Wm. nie z Lewándy abo z Rosmárynu ále z obfitych pociech wity/ ná znał pozyskáney lasti swoiey gotowála.

Druga mowá przy oddawaniu Wienćá.

W Jeze znakow y chći oświadczenia zázywa swiat terdi śnieyšy M. P. wynáydnie rózne znaki nabywánia sobie przysiaciela.

*ściciela: wiele było wroźnych narodow sposobow oświadczenia
 chęci miłości przyiacielstey ktorych ia (ponieważ ie Historycy
 dostatecznie opisali) na ten czas wywodzić niechce/ nayper-
 wnieyſzy zawsze iest okragly w pominek/ ktorych zromnych y w
 cieſnych. zioł w wity bywa ten bowiem wzgledem okragłości
 swey iakoby przodku y końca niemając nie wstała chęć y przy-
 iazni tegoż w Dyczystych krajach naszych przyiaciel przyiaciel
 la sobie iednąc w pominku zżywać zwykł: od ktorego zwyecz-
 iu Jego M. P. A. niedoſtepując W. M. M. P. nazwał chęć
 y wprzeymości swoiey ktorey nigdy rozrywać niechce przez mi-
 oddać zycząc sobie tego abys W. M. M. P. iego wſtugi wdzi-
 cznie przyiawſzy naſtatk tego w witeg wonności/ y zieloność
 w długie lata kwitnac y poćiech roźnych włascie swey Jego M.
 chowając kwitnac mogła.*

Oddawanie Wpominkow Pannie młodey.

Iżko roźne stany na świecie się znayduia/ tak też roźnemi spo-
 sobami iasły y przyiazni między soba nabywać zwykł: inſzey
 ludzkości serca sobie zniewalają inſzych przyrodzona poſtept-
 mi y przymiotami przyiazni w towarzyſtwo wprawnie in-
 ſzych wprzeymność y obyczaje zalecącego inſzych znaćmi po-
 wierzechownemi zwłaſzcza podarunkami zachowania nabywać
 wſtucia. Albowiem gdzie przyiazni wyzey pomienionemi rzecz-
 mi nie iest okryſlona sposobami trudna ſtateczna y grontowna
 miłość znaieść się moze. Wſytkie te przymioty do przyſposobie-
 nia przyiazni Wm Jego M. A. ſtażają się mając J. M. zd-
 wną: zachowania z zacnem przodkami M. M. P. zyczy so-
 bie żeby y ſzera przyiazni nietylko W. A. Pana zawdziaczyć/
 ale y w pominkiem tym oświadczyć nie zaniedbat: wielka ſta-
 Jego M. poćiech odnoſi że się ſamilie ſtarożytne ſſoba łącząc
 ktorych zaſtugi wielkimi nie zapomnieli w Rzeczy poſpolitey
 zoſtawieſ przy ktorym złączenia zyczy Jego M. ſci aby to
 C. 3. Eto.

Mowy przy

ktory Wmci M. M. P. w to nierozdzielne towarzystwo zwią-
zał hoyna łaska szczerobliwemi dobrodziejstwami/obfitemi po-
ciechami na czasy potomne obmyślował.

Oddawanie Vpominkow, pod czas Szczęścia.

Zmienia Panny Młodey.

Z Pokrewney powinności/ y tak bliższego powinnowactwa
związa Jego M. P. N. za spólna sobie pociecha poczyna-
lac ten wesoly Wm. M. P. Jest zyczy wprzeymym sercem y
winsule pomysłnych na dłuższe Łata pociech / oświadczaia-
to powierzechnych tych vpominkow / ktore na ten czas przez
mie ofiaruje znakiem abys Profac Wm. M. M. P. ten znał
szczerego affektu przyiaśni przyiawşy/lego wpamięstney przy-
iaźni chować raczyła.

Oddanie Vpominkow przy Weselu.

K Tożkolwiek się przypatrzy wesolemu y zacnemu twemu W-
ktowi/ przyznac każdy musi/ że nie rozumu ludzkiego ale sa-
meż wszytkego świata Tworce sprawa/gdzie za sprawa mi-
łości/iako serca y myśli wzajemnie się łączą. Tak za Błogosła-
wieństwem Pańskim Szamiliey zacnych stawa się zjednoczenie
Na każda sprawa Boza podziwienie swoje osobliwe iednak ta-
ktora nieznałome zgromadza/odlegle iednoczy/przeciwne zga-
dza/ chęci rozmnaża/ załości wymnie/radości przydaje/ y wszy-
tko dobre radzi Wdzięczna tak zgodnych animusów Szarmo-
nia gdzie iedna wola zgodna miłość/y nierozzerwane pomysle-
nie się znayduie: skusnie tedy Akt ten wizerunkiem szczęścia y
pociech Wmci. mego M. P. nazwany bydz może/bo żeś Wmci.
moia Mciwa Panna w szkole cnot wśelakich wycwiczona/ to
nie tylko za Kleynot y pomnozenie/dalszych szczęśliwości/ale y
za znał wielkiej miłości znacznych Rodzicow swoich Matzono-
łowi swemu oddana badac/stan ten życia dobrzes W. moia M.
P. wsera

Oddawaniu Vpominkow.

P. w sercu swoim wtwierdza/ ktory jest znakiem y swiatkiem
dziwney Boskiej opatrznosci: Ji tedy wyroki Boskie czasu ni-
niey szego szesliwie padly: Jego M. M. P. N. matiac zdawna
zawsiste z Przodkami W. M. M. P. zachowante po ciechu no-
wey nowego postanowienia Akcesyie odnosi tym vpominkiem
tak o pieczenia affektu swego ona W. M. M. Panu oswiadcza/
winiaiac W. M. M. Panu przy dlugo dobrym zdrowiu w po-
myslnych po ciechach/ szesliwego powodzenia/ od tego ktory
sprawca y Dyrektorem tey sprawy y Aktu zacnego byc racyl.

Dziękowanie za Vpominki.

Rzec nie możemy inaczey moy M. Panie zeby to co sie stalo/
nie bylo z rzadzenia Panskiego sprawiono ktory tak rozne
nietylko pokrewnoscia y wsielakiey przyiazni zwiastami/ ale
casm y odlegloscia mteysca a dwoie w jedno zwykl iednoczye
serca wiekszego: to jest niezeli tu na ziemi znalosc sie moze rozuz-
mu dzieło. Co im pilnety J. M. P. N. v siebie waza/ tym stlons
niey szym sercem wyrokiem Bozym powinna czesc czyniac/ ywe-
dlug nich wola swois miarlniac/ Panienstim wstydem odkryta
powolnosc swois Jego M. P. oddala: przy tym zacnych innych
osob z gromadzeniu te na ten czas tak znaczne Jego M. M. vpo-
minki przyimuiac/ wielce dziekuje: nad to Malzensta chsc y v
prze ymosc swois cale oddaiac y ofiatuiac.

Oddawanie vpominkow przy Weselu.

Stateczna y nie rozzerwana przyiazni/ acz rozne zalecenie ma
o ludzi nie poslednie sta iednak jest stad ze wzajemnie po-
ciech szescia spolnie y z przeciwney fortany pochodzacych stras-
funkow zwykla wiec tym ktorzy wierney przyiazni zyiac pod
iednaz miara zadnego niemniuiac vdzielac. Vwdziaczna rzecz
jest na taka iednosc zgodnych animusow patrzyc godzie iedna
wola/ iedna mysl si prawie znaydzie. Zaczym y po ciechy zo-
bopol:

Mowy przy

bopolne w tań zjednoczonych animusach być musza. Jęgo M. P. A. mota Młciwa P. z chęcia Jęgo M. P. Matzontka Wmci niepomalu się cieszyć a tym bardziej z tey miary iż w dzień się poćiechy te dla zwiastu kwiwte pobliskieg zobopolnie iacza wielka radość y z tad ma że W. M. P. z zacności Domu y starożytności zacnych Przodków swoich dosyć ozdobia badac iasności Domowi Ję M. przyczynia: Doczego nad to przystas pito zacne ćwiczenie sławnych y zacnych rodziców. Wm. meż M. P. przytomnym J. M. P. A. na ten czas bydz niemoga przytym wesolym Młcie dla pewnych przyczyn iako służby y życliwosci swe wselacie: W. M. M. P. tak y ten vpominek chę y przyiazń znacny: przez mis oddacie w tym nic niewatpiac że W. M. M. P. chę y ochotz Jęgo M. ku vstugowaniu zacnemu Domowi Wmci M. M. P. w tym stanie Matzēńskim przyiac raczyś. Życzac przytym iako długie Lata dobrego zdrowia: tak przy pomysłnych poćiechach szczęśliwego powozdzenia. Niech Pan Bog wszechmogacy Wmci. M. M. Pana wselatic poćiech w tym s. stanie hoynie vdzitelu y w długie Lata w Błogosławienstwie swym swistym pomnaza że byś Wasmoc moy Młosci P. w szczęściu Synow swoich z poćiecha ogladać mogl.

PRZEDMOWA WESELNA.

Ktora się z ślubu przyszedszy odprawuie.

Swiadczą o tym sławnych Historyków pisma Wm. M. Pana że Assyryicytowie tey Ceremoniey przy weselnich sprawach używać zwykli. Tęgo dnia po poslubieniu zobopolnymi abo też nazajutrz przed wschodem Słońca na taki przestronie wychadzali. Tam potym Pan Młody vczyniwşy y poklon Słońcu zalecenie także Rodziców swych wdzięcznie przyawşy obracał się do Słońca wschodzaceg czyniac przystoyna przysię

Oddawaniu Vpominkow.

że że Matkonce swey sobie dopiero poslubionej wiary a że do
ostatniey żywota swego godziny nierozzerwanie dotrzymać
miał. To poganie: My zaś superstycyę odłożywszy abo zgola
skutecznie odrzuciwszy do Słońca sprawiedliwości serca nasze
obracamy y to wszystko cokolwiek czyniemy przed nim oświad-
czają: y to nie tak iako Ussyryczytowie czynili w polu: ale w do-
mu y w Kościele tego swistym Ceremonie s. aktowi takiemu
przynależace wespół zobopolnym przysięgi oświadczeniem /
przed Sługa y Kapłanow odprawuujemy. J. M. P. N. iak
kleyby sławy y godności byt: iakiey nawet Familiey W. m. M.
P. P. nie taino wrodzona jest zacnemu Domowi J. M. ludz-
kość głośno dobrze że: Cnotami przednieyszymi z dobrocią o-
sobliwie y z pilnością także y rozsądkiem roztropności y spra-
wiedliwością wszystkie rzeczy y tey Koronie naszej pożyteczne
y mile z wielką sławą swoją odprawowali. W Wyczynie na-
szej szczerymi wiernymi y pod czas najwyższego niebezpieczeń-
stwa zawzięcie stawali pokazując się być synami koronnemi
prawdziwymi y miłośnikami. Szła z tego Domu zacnego na-
obronę Wyczyny dzielność: wychodziła na obronę Rzeczypos-
zdrawa rada / wychodziły na ozdobę zacney Familiey wszelakie
obfite cnoty / widziały postronne kraie czyste legacze / widziały
expedycye / y inne godne pamięci sprawy. Tymże sposobem y
tymże torem J. M. P. N. idac / tak się starał o te iakoby za-
cność Przodków swoich jeśli nie przewyższyć / przynamniey za-
trzymać mogł. Niech weyrzy każdy napostępek y sprawy Jego
M. Krolewszcze W. M. M. P. dobrze przedtym gdy się w zacny
Domu W. o przytaciela starał / poznali. Wiem żeście W. do-
brye y to wpatrzyli że w młodym wieku swoim wiele dla przyczy-
nienia sławy zacnemu Domowi swemu czynił y ponosił / a to nie
tylko w Domu / ale y w konwersacyach / y zobopolnych zabaw-
wach. Wiedzą W. y to że swoy miły kwitniacy wiek / za łaską y
Błogosławieństwem Pańskim na wczciwych zabawach strawił

Mowy przyzedszy.

A co wiakſza nie wproznowaniu, ale w każdościennych pracach
stać się o to zawsze aby sobie zbudować mógł taki przybytek
w którymby wieczna sława swoich i zacnego Domu Familii
swey zachować mogli: zawiąwszy od nauczycielow Rodzicow
swoich zacnych potężnego i wziętego wycwiczenia wdał się na
postaci Rzeczypospolitey, o ktorey wſtudze tak pograniczne i
to w Domow świadectwa są jawne. Wąpić tedy o tey Familii
ey rzecz nie tylko potrzebna, lecz i tak każdy rozumieć może nie
godna: A to teraz Jęz. 11. utwierdzony cnota wdał się w Dom
zacney Familii W. M. N. P. A tak wſełkich inſzych do
broczynności požadanych w Domu W. M. N. P. był w dſi
gen/ tak y teraz za kleynot sobie oddany/ przez mis przytaciecia
ſwego W. M. N. P. wzięcie dſiſknie/ chce się pilno oto ſt
rać/ aby we wſytkim oczekiwaniu W. M. iako y ſwemu mogł
respondować. A ierayno mu bowiem eſt, że za zgodawielkie
rzeczy roſna. A my zaś tak ſzczęśliwy ſwiązek y zjednoczenie
tak zacnych Familii z ſercą wſytkiego dobrego żyćac mowimy.

Zyćcie na część na chwale Bogá wſechmogącego.

Rozmnażający dobrá i zawsze Domu ſwego.

Niechay Bog Błogostawi to znaczne zſaczenie.

Niechay rozmnaża także ſlawne pokolenie.

Druga Przedmowa w teyże Materyy:

Byl ten ſwiczay w Grekow W. M. N. P. że gdy do zjednoczenia
Bnia y przytacińi tednania roſne Familie przyſtępowaty: dla
zjednania ſobie ſzczęścia zwykli byli Bogom swoim oſiary bez
zoleci oſtarować: nie bez przyzyny iednak ſtarku ſamego zoleci
za iadem ktorey rozziatření zlowieka gniew wielki pobudzić
zwykła. Nawet y experyencya ſama ſwiadeczy, że zoleci roſnana
wſhelata náyſtodsza potrawa gorzkoscia zarazá/ ktora gorzkosc
yſnuat pokarmow psie y ludziom wſytkim ktorzy tey koſtwa

appeo

appetyt. Od Grekow odstąpiac / żyzyłbym (takoz tak jest ze
 by zawsze ofiara serdeczna ktorey Bog po nas wyciaga bez
 zolci / abo bez zarazy obludy nieszczerosci / abo pod czas roznych
 Aktow / tak osobliwie pod czas flawy Matzynieństwa swiatego
 oddawana byla. Za taka bowiem ofiara ktora rosolem obludy
 nie jest pokropiona Błogosławieństwo Pańskie do wselakiey
 sprawy przystepuje: Jego M. P. A. nieprzykładem Grekow /
 ale jako Chrzesciánin oraz siebie samego szczerze bez obludy ofia-
 rowarowiszy sis zacnemu domowi y Familiey Wm. mego M. P.
 dni. i dzisieyszego sprawy swois do skutku przywodzac. Naprzod
 Bogu przy Kapłanie y Studzy tego / potym przyziacielowi sobie
 od Boga. y Wm. M. A. P. oddanemu ofiarwie: y wyszlo cos
 Polwiek w Domu Bozym przysięgl / za tegoz pomocą zyscić za-
 wse jest gotowy Staraiac sis o to / aby zacny Dom y Familia
 Wm. mego Niewego P. zawsze poctcha y ozdoba napelniać
 mogl. Za kleynot wlubiony sobie od W. M. M. P. oddany w
 nizenie przez mis Wm. M. P. dżakule wywodzić mi tu Gee-
 nealogiey Jego M. nie potrzeba / ponieważ za datonym Domu
 Wm. mego Niewego Pana przebywanem y za chaci sobie po-
 Kazaney deklarowaniem W. moy M. Pan zwyższalem zacney
 Polityki naszey idac: wpatrzyłes tegoz Wm. wspomniowacego
 nie zacnego Domu swego przyial: Nie tajne Wm. M. byly y sa
 flawne dzieie Domu Jego M. iako w sprawach Rzeczypospo-
 litey wyciagal / takze obrona zacney Wyczyny potrzeba sam
 gardla swego nadstawic dla zachowania pokoju pospolitego.
 Nie wspomnis inzych postug y zaslug zacnych w Rzeczypospo-
 litey zacnego Domu Jego M. iako mianowicie porada y
 wrotami rozsądnemi Expedyciami nieod nownymi Wyczyns
 podpierali: Wiem to / ze Wm. moy M. P. osoba Jego M. iako
 Po we zwierciecie obaczył: wpatrzywszy y postępi Jego M. A.
 ktory sis teraz za syna oraz za stuce Wm. memu M. Pana odo-
 dal / oddanie to z / stotroci postęplami wczinemi znakami zee

Mową przyszłszy
wewnętrzni y powierzchniymi oświadczać. Mam zaś to że
W. N. N. P. o stateczności Jego Nci namnię nie wątpiac
te przysięga/ ktora przed Bogiem y Kapłanem tego uczynił/ zaś
pewny y nieomylny sadatek badzieś mieć raczył Jego Nci wez
spot y zoddanym sobie Kleynotem Domu swego Błogosławień
stwem Oycow (kim (nad ktore po Błogosławieństwie Bożym
przedniey szego nie masz) opatrzywszy/ włascie chować badzieś.

*Respons na Przemowę od Rodziców do
Pana Młodego.*

A Czkolwiek tedy powiedział: *Deliberandum est diu, quod statu-
eundum est semel.* W. N. P. to jest wważ iac długo potrzeba
to co raz swoje postanowienie mieć ma. Także y drugi: *Quidquid
agis, prudenter age, & respice finem.* Wszakże Jego N. P. N roztro
pnością y rozeznanieć rzeczy od Boga opatrzoney badac/ wważ
żywszy z sztego przebywania w domu swoim Jego Nci P. N.
tak postępkę Jego Nkości / iako też y sławę zacnego Domu y
Samiliey Jego Nci wdluga sprawy tey ktora się za ordynacya
Boża zaczęta zawieść niepożadał/ owšem do szczęśliwego y poz
żadanego portu iż przyśła/ wielce się cieszy. Rozumieiac o tym/
że Jego Nkość idac torem y gościncem znacznym zacnych Rod
ziców swoich y starożytney Samiliey / a w Rzeczy pos: dobrze
w dzielnych sprawach ogłoszoney Samiliey postępowac nie za
miedba: ogladaiac się naprzysięga przed Bogiem y Kapłanem
tego uczyniona/ także na ślub przyziacielowi sobie poslubione
mu/ a nie mnię także na chęć y na łaskę Jogo Nci z Domem zaś
cnym spowinowacenia zadaiac zrozumiał / przeciw sobie chę
tliwym y patrzył: w sławę y w dzielność bogatym wważyl/ mnię
mam że teyże szzerości y wprzeymości zażywaiac / aby raczy
pociechami niż smutkami/ raczy sława niż podłościa / raczy
weselem niż frasankami/ abo kłopotami ktore się czysto w tym
sta

ym stanie z wsezerbkiem zacnych Domow znayduta/ bedzie
 chcial przyozdobic. Na ten czas Pan Bog ktory wiedno zacne
 dwie strony zjednoczy/ one błogosławiac y na długie lata po
 ciechami opatruiac niech od wszelakich Płopotow y frasunku
 broni na chwale swois swieta/ na pozytek Rzeczypospolitey na
 pocieche y ozdoba obudwu stron Familiey/ Amen.

Inszy Respons wteyże Materzey.

Różne Narody moy :*M. P.* różne postępti przy zobopolnym
 zjednoczeniu zachowywać zwykli/ aby tak onymi powierzo
 dnymi Ceremoniami swemi/ iako przešla tak przyšla y iuz zas
 warta miłosc/ zgodę/ wprzeymosc y jedność potwierdzić mo
 gly. Dziwne Uktā nam wspominaia Historyc z strony Gre
 łow/ strony Rzymianow / y infych nam odleglych Narodow :
 wktorych rozmaite ich postępti/ y Ceremonie przy odprawo
 waniu Ukta weselnego wspominaia wiem ze *W. M. M.* Panu
 sa nie tajne. Ja Historycy zadney opisowac niechcę y tego zas
 dnezy przyczyny niewidzę rozumiem jednak ze nie odrzeczy pod
 spolstwo mowi: Każdy kraj ma swoy słusny obyczay: takze ze
 ta zwloka iako czas/ tak tez y z ludźmi obyczaje zawse sie od
 mieniaia. Od Grełow odstapiwszy/ Rzymianow zaniechawszy
 wieku terasnieyszego Korony naszey Policya/ wzgledem różno
 ści osob/ wzgledem różności czasow y miejsc/ różne takze przy
 takowych zjednoczenia Uktach/ obyczaje zachowuie. Zwykli
 niektorzy wywodzić Benealogie Domu y Familiey swoiey/ dru
 dzy zas osiarowaniem postęptow swoich zacnych/ godność swo
 ie pokazuia: Mienarufaiac jednak y nieganiac tego wszytkiego
 gdy sie Policyey dobrze sporzadzoney namniey nie przeciwiā/
 y owsem ons tym baršiey zdobi. To jednak napotrzebnieyke
 ku zachowaniu y przypominaniu. Ukta tak swietego być roz
 zumiem: Co zachował Naywyższy Slubodawca/ y Autor sta
 nu tego takze nappierwey Ociec wszytkiego narodu ludzkiego

Mowy przy

Storemu gdy Pan wywodził na świat towarzysza / dla podpory
 y pomocy iemu wszelkie offertory y Genealogie nie wywodząc
 rzekł: *To jest kość z kości moich.* Czym wszystkim nam pokazał takie
 poszanowanie / iaka wiara / zgodą / miłość / między siednoczonymi
 mi ma być zachowana. W tym iednak iż Wnie moy M. Pan
 dobrze przedtym uważyl / skład / odłogo / y zialiego. Domu pomo-
 cnika y przyiaciela / sobie obierał / mniemany y to że iatos W.
 moy M. P. zdrowiel / serca / y siebie samego ofiarował / tak iako
 zdrowia swego y siebie samego szanować nigdy nie przestanie
 Prožno przed siecia ryby łowić / prožno po słowa zyszeniu na-
 zad sie wracać / zwłaszcza między tymi / ktorzy czci godności y
 prawdy / sa miłośnikami. Jego M. P. A. raz zawzięta ochos-
 te Jego Mici obaczywszy / o Domu y zacney Familiey wstyfias-
 wpy dsielności y zaślugi zrozumiawszy / postępli Jego Miosci
 poznawszy / z Domu swego rownymi przymiotami przyozdobio-
 nego / to co iemu namilsego bylo / Jego Mici przed Boz iem
 y Kapłanem iego przed slicznym / ozdobnym gronem Koła Ry-
 cerzkiego oddał y oddaie: nic watpiac nic otym że w chściach /
 slubach / y zyczliwosciach przyobiecanych y w Domu Bozym
 poprzyśięzonych statecznie trwać nie przestanie za pomocą:
 Nawayższego stanu tego Autora y sprawce: Ktory sam serca
 stron obudwu nted / tak zrzadzi y dyryguie / iakoby to wszystko
 o co sobie z obudwu stron przyśięgli / za iego pomocą między
 soba dotrzymali / kwitnac w długie lata y pociechami pozada-
 nemi / za Błogosławienstwem iego Familia dziś siednoczona / y
 Rzeczpospolita pomnażaiac.

*Wykład uwominkow wojnych, ktore sfo w mowách Wesełnych, w podárki
 przynoszacych, tak z strony Pana Młodego, iako z strony przyiacioli, tak przed
 Weselem, iako y przy Wesele, y po Wesele, takze przy zrekowinaob, y inszych
 podobnych mowach, przygadzić mogą.*

Rozmaitemi (takto mówią Medykowie) siółkom wsfytkim
 slichności wonności mocy/ y władzy/ Pan Bog użytyc ra-
 czył: pokazał y sposop używania ich wsfytkich ludzkiemu rodzai-
 wi z ktorych inſe obral sobie dla ozdoby inſe dla używania y
 nakazanego zdrowia. Poslednieyſe pominawſy te ktore: tak
 dla ozdoby iako y do pomienionych przygod wspomynam a te
 bywają albo ſami przez ſiã albo z inſemi ſłączone na ſtate ſiolo-
 ba niektore slichnościã oczy ludzkie wſeſelając/ inſe wonno-
 ſciã wich otrzeſwiciã y ſłaboſć głowy oczerſtwiżiac/ inſe
 zaś z wyćiſtko nie takie przeznacząc wsfytkie iedną płci biał-
 o głowſkie a oſobliwe Panieńſkie y ozdobi wielką przynofac.
 Lecz te wsfytkie na ſtronę odłożywſy dſiwnę ſporządzenie
 wienca wważamy ięſt na przod okragłość początku y końca nie-
 mając ktora znaczy/ że ci ktorzy ſie ſobie przyiażniã raz obowiaz-
 gali a z pogatek iacztey przyiażni między ſe ba mieć mogą/ po-
 czatek iedną ten z końcem ſłaczywſy przyiażni między ſe ba z
 wartey raz nterozewãnie ſobie obiecuiã: Jeſt drugie w wien-
 cu godne wważenie. Nie iedno ſamo ſiolkko na okragłym lubkku
 przywiazane bywa/ lecz w rowniantki iedno z drugi m dobrze
 ſłączone y ſporone. Czym znać dają/ że ci ktorzy go za podarunki
 poſylają chcã ſwa oſwiadczać: przez to pokazuia/ że pomiewają
 ſercã y zamiſłow ſwoich ktore tylko ſtworzycielowi ſawne ſa-
 wprzymoſć z chciã y zuſługami na ſtate rowniantki zachod-
 wãc chcą/ a przez okragłość wienca/ ſtateczność ſwois w zachę-
 tey przyiażni zatrzymać ſa gotowi/ przez wonność zaś nadſta-
 tel z rożnych ſiolk. Wienca pochodząca rożnych wczciwych po-
 ſteplow ſzczeroſć ktora tak ſiolkka zewnatrz wonność wypu-
 ſzcza tak y oni w wãſobkoſci ſercã zawarta przyiacielowi po-
 lubionemu/ iey ſawney pokazać niemogac. Wiencem oſwiadc-
 żają.

Mowy przy

Láncuch.

Jest ten przymiot Kleynotu tego/ że ogniwa spolone w sobie zamyka/ między ktoremi wszystkie przodkiem zjednoczone/ ięz dno drugiego trzymając tylko przez gwałt roziazzone y rozzerwane być mogą. Ten tedy ktory takim kleynotem sobie w podobanego przyjaciela obsyła oświadcza to/ że od zaczętego przedniego ogniwa miłości y wprzeymości także służb swoich raz oddanych one na kształt láncucha w sercu swoim wlozywszy/ rozzerwany bydyz do końca nie chce/ y owsem on w nadluzszym wieku swego termin/ za łaska y pomocą Bożą zachować vsiłuje. Nad to iako spolone okragle y nierozzerwane ogniwa/ tak też y on/ im daley tym wiecey w przedstę wścieciu y zamysłach swoich okragłość chęci y wprzeymości zachować bez rozzerwania pragnie. Náostaték aćz rozmaite y rozne rysowania w ogniwach się znayduia/ iednak przed się do snadnego rostargnienie nie są skłonne/ tak y ten ktory ten Kleynot ofiaruje aćz wroznych niesbezpieczeństwach/ przygodach/ w przyiaźni zawzistey/ iest dobrze wiadomy/ do rozzerwania iednak zaczęty nigdy skłorny nie iest. Jako tedy láncuch iest ozdoba głowiekowi tak y ten ktory go ofiaruje ozdoba iemu/ w ktoreg sobie przyiaźni nabywa ofiaruje w nierozzewanym aż do końca żywota swego przedsięwścieciu.

Mánelle.

WSzytkie Kleynoty są dla ozdoby głowiekła stworzone/ do ktorych rozmaitego wykontersektowania. Autor ma drosći y dowcipu głowiekowi wynalasku sposobow vyczyl. Nie bez osobliwey iednak tajemnice poniewaz głowiek iest na świecie/ ma osobliwe znaki. Ten kleynot na ten czas przelożony/ aćz wiele w sobie znaków fczerey przyiaźni zawiera/ względem iednak ozdoby reku te własności chęć oświadczaiaćce w sobie zamyka. Naprzod znać dacie/ że przez reku społecznie przyia-

Oddawaniu Pierscienia.

przylacieł podanie / przyiaciel przyiacielowi Kochanemu wszy-
tkiego się zwierza: oddajac serce / zamysły / y siebie samego: poty-
ż namiętności na ten wyglądamy / iako wopcowaniu przyiaciela
słim / iako y winnych zabawach: na ten kleynot weyrzawszy /
nie tylko naprzytomnego / ale y na odległego przyiaciela wspo-
minamy. A naostatek iż infych przymiotow kleynotu tego
nie wspomnie: wierny y zyczliwy przyiaciel tego słiczność y
ozdobe obaczywszy / o słicznej y serdeczney chęci y miłości przy-
iaciela / pewność nieomelna / y wszelakiey niebezpieczności pro-
żna poymie.

Pierscień.

Wzdług prośby y wdania mądrych y godnych ludzi / aż
rozne postanowienia są kleynotow / y infych rzeczy na tę
świecie zamkniętych y ograniczonych: między wykształtowa-
niem rozmaitym / okragłość się nado doskonała być pokazuje.
A to tedy przyczyni iż y sam Rzadca tego świata wtrąg wszy-
tkie rzeczy zebrał y one okragłości okryśli: okragle nieba po-
stanowione widzimy / y okragłości ziemi pewna jest Philozo-
phow determinacya. Kół sam nakształt kół obrot swoy od-
prawie. A naostatek sam żywot nasz kółem y okragłością nie-
iaka jest ograniczony. Upatrując tedy to wszystko / ci zwłaszczá /
Prozry okolo nabývania przyiaźni zamysły swe mają / ale kley-
not figury okragley: naykośćowniey szeg Metalu wrobiony tyż
Proćemi przyiaźni zobopólna zawierac chce / ofiarowac zwykli /
wiedzac opewnych istnościach teg. Nietayno toż nad złoto do-
konalszego Metalu niema / tak też nad szera przyiaźni y mi-
łość kośćowniey szego nie na świecie znaleść nie może. Do tego /
iako złoto im częściey y dluzey w ogniu prubowane / tyż wisłksey
iastności nabywa y ozdobiłey świeci / tak też y miłość w nayczę-
stych przygodach im daley tym wiscey się między przyiacielimi
rozjarza. A naostatek iako ten kleynot w okragłości swoiey do-

Mowy przy

Skonalosci po zatknu dni konca nie ma: tak y serdecznie sie mi-
 la. a y przyciaciel / kon. zyc swey zawisirey przeciwno sobie mi-
 losciami nie mogą. Ozdobiony ten kleynot roznyimi drogiami kras-
 menimi bywa: z ktorych i tak kazdy ma swe ozdoby / tak tez roz-
 sne skutki y wdziaczności w sobie zawiaznie w tym kleynocie /
 jest ozdoba kamienia ic.

Tu według rozności Kamienia, różne mają być przytożowania wed-
 ług tego, co się niżej każdego Kamienia skutki y ozdoby opisując pokaze-

DYAMENT.

Pija Naturalistowie / że iako Orzeł między piastwem nawa-
 zyczniey tak y Kamień też między innymi nakołowaniem
 sy / nadrożsy / namocniejszy: abowiem gani ogiemant naytę-
 szy młot Prusyc niemoże. (brzo iednak ciepła kozłowa tylko
 Prusony bywa) Miłosc serdeczna y prawdziwa jest temu ka-
 mientowi podobna / abowiem iey żadna naywiększa przygoda y
 niebezpieczeństwo przekonac y przerwac nie może. Sama tyła-
 ko śmierć za przyrzeczeniem Bozym / one między ludźmi nadwaz-
 nia: pisa niektórzy że Turcki Cesarz Dyament nakłait wiel-
 kości orzechá lastowego za 50 tysięcy kupil. Na swoje moc ten
 kamień tak: ktora iako kleynot ozdobic / tak y głowiek głos-
 wielowi zaślodzić może. Starzy Rzymianie nim strzaly swe
 przyprawiali pewnemi sposobami / także y inne bronie / tym
 bowiem mneysha odrobina zadal / umiera: poniewaz przeciwno-
 temu niemasz pomocy. Miłosc jest temu y w tym podobna: ab-
 bowiem niektórzy nie zranieni / iedni od rozumu odchodza dru-
 dzy umieraja drudzy zaś dla tey w sercu sw im pokazania / rzeczy
 rozne przez zdrowie vlohánego y vlohionego przyciaciel / niez-
 przyżaynie sedzac abo pijac / sami sobie są przyczyna śmierci.

Prze-

Oddawaniu kāmieni.

Przeſtrogá, Piſa niektorzy, że w Moździerz u ſtalonym ſtuc może Dya-
ment, że będzie iako maká. Czym Wioſy wiele ludźi truiá, táż je puinaty ná-
puſzczáia: ktoremi gdy kogo przebuiá, rány nie znáć, krew wychodzi áczkol-
wiek umiera nagle.

RUBIN

Ten Kāmień má ſwoje przezwisko od czerwonóſci / ktora
kleynoty niepoſlednie zdobi. Przyiaſń wprzeyma zawſe
iaſna ſie zbyt pokázuie / o ozdobie przyiaćielá ſtaráć ſie barzo
przymuſá / teſt táż niepoſledniey drogoſci / iako rownie y
przyiaſń ktorey ludźie zobopolnie żyiacy nabywaia / iedni do-
bra ſwoie wtracáia / inſi zaś y trwie náwet y zdrowia ſwego
dla nábycia iey nie záluia.

Przeſtrogá, Piſe Hiſtoryk ieden Niemiecki, że w Berlinie w ſkárbie Ko-
ſcielnym, taki Rubin widać ktory wſytkie ſkárbie Koſcielne drogoſcia przewyſzał.
Ten CAROLVS Piaty ſpráwił byt na kſtalt Tálerá ſeroki, á Tonne zlotá ko-
ſtował, wiecey wedlug táxy inſyſch.

SZAPHIR.

Naprzod ten kāmień ieſt barwy niebieſkiey / ktore od począt-
ku ſwiata żadney odmiany nie wzuło. Do tego náſtali
złota kropli wſobie zamyka. Pochodzi z ſuptelney y wypolerow-
wáney ſiemie / á prawie krzyſtalowey / táż y żywego ſrebrá
ſiárki y ſoli / iako Theophrastus piſze. Ten kāmień wſimney
wodzie znacząny ozy czerwone y trwia zaſie / by tylko nim
zmaczanym pot. r. byty, wzdrowia probá iego bywa przez ſtrzá-
ty ktore ieſli wytrzyma dobroć ſwoie pokázuie. Czystoſci táż y
y nienáruſhoney cnoty znakiem zawſe bywa. Podobna ieſt tes-
ma ſzczera niepochybna wprzeymoſć y ſerdeczna miłoſć tá bo-
wie w ſercu nie obładnym / ale w ſzczerym zawſe ſię rodzi / ktore

Mowy przy

zawsze iako iasney Krzystal kazdemu sie pokazuje / Nie ma szczer
ra milosc zadnego narazenia nie wzruwa skazenia nie wznawa
zepsowania iako y niebo. Ta czystci y chodozy serce od wszelak
kich nie chci: nawet chochy tez zasem ranctorem zaiatrzene by
to przyiaznia y szcera miloscia potarte / im daley wiscey sie pos
lernie. Przyiazni takze y milosc serdeczna zadnem i rzecami nie
moze byc nakazona: Zaczym dobrze y przystoynie w ten obraz
gly kleynot tak zacny kamien wsadzony y od tych ktorzy przy
iazni serdeczna przyacielowi oswiadczyt chca slusnie ofiarowac
ny bywa.

*Ten kamien dystyluje Alchimiſtowie, a tak przedystylowanym na drzenie
serca jest pomocny.*

Smaragd.

W Dzielna zielona farba kamienia tego / jest przysenna
oczom ludzkim wydatca z siebie iasnosci nakstait zwier
ciadla / takze weni patrzacy tych ktorzykolwiek za nim cokolwiek
czynia obaczyc moze. Gdy Nero okrutnik woyska swoje nas
placu mial w palacu siedzac w Smaragd patrzaci onych wspan
tlich postepki widzial.

Milosc serdeczna nigdy milosci swey zawsze kwitnacey nie
traci / a iako niechci w oczach ludzkich brzydkie sa / tak chci y
serdeczna milosc wdzieczna jest zawsze w oczach ludzkich / ic.

*Wedlug tych przednich Kamieni, inſe moga byc przyrownane wedlug roz
sadku tego który rzecz odprawia, takze wedlug roznosci czasow y osob, wedlug
zaania miejsca kazdego.*

Jaspisz.

N Jeposledniey cnoty jest Jaspisz miedzy kamienimi drogimi
zielona barwa przyozdobiony / a nawezreniu wdzieczny.
Ten bowiem y zoladkowi slabemu / takze y serdeczney boleſci /
wiella y zagna pomoc przynosi / y Melancholia odpędza prze
ciwko

Oddawaniu Kamieni drogich.

ciwło sławowi jest pewnym lekarstwem/ iako o nim Naturalis-
 stowie piśa. Nad to jest proba szczęścia y nieszczęścia ludzkie-
 go kiedy go iakie nieszczęście podkac ma/ abo się rospadnie/ aś
 bo też; kleynotu w ktory jest wsadzony wystocy. Czemużby
 serdeczna miłość y szczerza iemu być przyrownana nie miała.
 Cā abowiem też wſytkie ſtutki w sobie zawiera: ſraſowliwym
 jest ten ktory w ſtanie Małżeńſkim żyte / miłość prawdziwa
 Małżeńſka on ſraſunek odpędzić y znieść może. Jeſli zaś ieden
 w ſtanie Małżeńſkim żyjacy bliſki iakiego nieszczęścia abo
 przypadku/ ſerca przyziaciela tego miłuiącego/ y w zobopolnym
 Małżeńſtwie żyjącego prawie ſię rospadza. Nac ſtatek miłość
 iako Jaſpiſ nie taki przyziaciela wkochanego jest przeſtroga od
 wſelkiego niebeſpieczeńſtwa.

*Kiedy kiedy truciźna jest dla kogo zgotowana, Jaſpiſ iekli tam jest na ten
 czas, abo się pości, abo też rospadnie. Podąrykom tym ktorzy ſczyńko miewdia,
 wielka pomoc przynosi. O czym piſe Plinius w Księgach 39. w Rozdzia-
 le dziewiatym.*

Turkus.

KAmień ten acz jest niewielkiej ſtutki / iednak bāzgo wiele
 z siebie wydate drogocia ſwoia niewiele inſym drogim
 Kamieniom wſtepuiac/ choroby niebeſpieczne wspomaga. Mi-
 łość v niektórych coś małego y podłego bydſ się widzi/ ſtutki ied-
 nak iey iakby wielkie były (kto nie widzi) Cā człowieka zgus-
 bic y do ochrony ſnađnie przywieść może. Cā ſprawuie / że
 zdrowie ieden dla drugiego polozyć jest gotow: Cā wſytkie
 nie przyiāzni tłumi y traci: Cā wielom wpadkom podpora
 bywa. Owo zgoła wſytkie ſtutki powiedzieć
 trudno.

Mow Zalotnych y weſelnych koniec.

Sto
MOWY KTORE SIĘ PRZY AKTACH

Zalobnych, ábo Pogrzebowych, odprawować
moga.

Mowá przy pogrzebie Młodzieńców.

Smierć nie wzięta/ śmierć nie miłosierna/ ktora z zazdrości
szatanickiej wkręciła się na świat. Panie, nie niedoro-
ste ludźie tylko ale wślicznym młodości kwieciu działas
złoty pożera/ z światą zprzeta: áto bez wszelkiego braku/ y
bez namnieyszego ná osoby/ Bogactwa y niedostoięstwa res-
spektu. Żad ieden z Krolow nie bez przyczyny ons drogi z go-
ścincem bity wśytkich stanow y kondycye ludzi nazywa. Drugi
żás powiędział: ze człowiek narodzony z niewiaśty krotkich
jest dni bardo/ á pelen utrapienia/ wyrasta iáko kolwiek á bywa
podcisty/ przemiła iáko cień/ á nie ostoi się. Owo zgola.

*Naradziny się wśyscy zaraz umieramy,
Początek zaraz z koncem płochych lat sprzagamy.*

Pise Philosoph niektory o Zwierzetách nieiaćkich przy rzece
Syppanus/ ktora jest w Catarskim Kraiu iże się na switanu le-
gna pod południe lataia/ z południa zstarczawşy się omdle wáta
podwieczor z zachodem słońca umieraia. Tym zwierzetkom
ktore iedno dziennemi z Greckiego izyka infy Filozof nazwał
ieden Poeta Greccki/ narod ludzki być podobnym twierdzi. Lu-
dzie prawie są iednodzienni tylko á prawie sen cienia. Lecz o-
procz świadectwo/ oświadczenie samo nas w ty vpernia/ iż chy-
tra á nie lutościwa śmierć zaraz od czasu wrodzenia/ straszna swo-
ia kosa na wśytkich nas zmierza/ dybie/ y wiele ludźie letnie ná
świat okazynych nie miłosiernie podcina. O wizerunk y przykła-
dy/ ad

Aktach pogrzebnych.

Być ach nieestetyczny nie trudne. Kto wielki a Bogu Pochany Da-
wid/ siódmego dnia po uderzeniu Synagoga pozbył. Trudno-
tego zaprzec trudno-negować Słós Boży/ Traba Niebieska/
wielki obłoto nas obtoł leżący świadkiem to nam iawnie ogłas-
ka/ kwierdź/ poślazie v oświadcza Alec y bez tego ten przed
ogyma naszymi niespodziewanie wystawiony Katafalk/ nās
ktorym zacne zacnego Uciatio kosa smierci nielutoscimie pod-
cietey załozne zložony baczemy. Zaczym wważamy kłuznie co
Poeta powieoział.

*Wzięciem ia rozany kwiat z słonicem kwitnacy,
Obaczyłem zaś z słonca załobę w ginacy*

Widzieliśmy y my tego zacnego zmarłego w młodym wieku
w boiażni Bożey w prawdziwej nabo-

stacy y w sercu synacych wószecznie kwitnacego widzieliśmy w
dozrytelnych leciech tego pochop do podpory Rzeczypospolitey
napatrzeliśmy się zacnych postępkow Dom swoy zacny y Samio-
lia zdobitoych/ Stad iako gęsty przenikały serca nase radosci.
Wesle iednak te w coż się nam obrociło. Anieyby jest wesela
nigdy nie vznać/ a nizeli vznakwysionego nagle a nad nadzieis y
spodziewane rychle pozbyć. Ale coż iuz mówić mamy: Prożne
su lamentu/ prożne zale. Pan Bog dał Pan Bog wziął. Niech
Imis Pańskie będzie pochwalone Co on w młodym wieku czynis
Rodzicom y starzym swym oddawac miał/ co iemu młodemu
starzy w ostatniey tey vkladze oddawac (ach nieestetyczny) musi-
my. Sklad wšytkich rozrzuwnione serca promienia tez obfitych
oddawac ach z takim zalem wypuszczaka rzewliwie wzdychaiac.
Nam za to że Jch Mość pokrewni/ z ktorych niektorzy przy-
tomni/ niektorzy dla odległosci miejsca niebedacy/ zacnym
Rodzicami vsilnie zalufa. Tuz y ci pozostali przyłaciele serdec-
zna zaloba/ zaloba powierzenia/ y nie vtulnym plązem y
kłanieniem iak naurzetelniey wyrazaiac/ troz znas niebazy; troz
zacnych pokrewnych przyłacieł vłochanych y sasiadow milych
serdecz.

Mowy przy

serdecznym żalem obciążonych niewidzi; Ktoż żyjących stał
 Rąbnic poddanych płaczem y lamentem wielce smutnych do
 społecznego pożalowania nie jest poruszony; Jle obaczyc y zroz
 sumiec mogą/ ledwiebyście kto taki w tym zacnym Kole znaleźć
 mogli/ ale na to pamiętać że wszyscy wyrokiem Bożym podle
 gli jesteśmy/ wiara w żalu zachować musimy/ zawarteż zacne
 zmarłego czy już na to nie patrzy/ próżny proch y zprochniałe
 ciało oto nic niedba. Pan Bog sam tylko/ że ta ludzkość W.
 M. M. PP. do odwdzięczenia jest skłonna wstręta Gamalia za
 cnego Domu zmarłego tego. Bogdayże y żywłości naszej
 nie tak nieszczęśliwego Pan Bog na Wm. nieprzywodził/ a jeżeli
 co się wstręta w śmiertelności żyjący przytrafia cokolwiekby
 tak tego przypadło daj Panie Boże/ abyście Wm. M. PP.
 taka podporę y wdzięczność mieć mogli/ iakoście Mśc. na ten

czas terazniejszemu zmarłemu uczynili: za która uczynność
 Jch M. zmarłego pozostali Krewnego y opiekunowie przyro
 dzeni/ na chleb żalobny proszą.

*Tę mowa przy pogrzebie odprawowana być może według rozsądka mo
 wiacego o tym niżej.*

Druza mowa o tymże.

NJe tądno Wm. M. M. PP. że żywot nasz jest iakoby nies
 kie żeglowanie: Abowiem gdy na świat wychodzimy inas
 czej się nie dzieie iedno iakobyśmy się na iakie morze wydawali
 gdy żywot zaczynamy do portu abo brzegu iakoby iść poczyna
 my/ gdy żywot kończymy do portu abo brzegu požadanego y od
 Boga naznaczonego przychodzimy. Ten nasz zesłwi y który na
 dobry port trafi y ludźie baczni pobożni/ mądry/ opuściwszy ląd
 menty/ cieszyć się zwykli/ kiedy z ich krwie pochodzące mizerye
 świata tego kończą/ a cieśka nie inaczej iedno iako żeglarz do
 portu požadaneż przypłynawszy/ nie bez przyczyny ponieważ że
 naydoskonalsza pociecha gdy dobrze termin żywota naszego koń
 czymy

Aktach pogrzebowych:

Gymy: ślad ieden/ a bez: pochyby głowiek pobożny/ na gro-
ble swoim napisac kazal.

*Inveni portum, spes & fortuna valet,
Nil mihi vobiscum, laudate nunc alios.*

Miedbam o szczęście świata/ gdym v portu swego

Tuż vsiadł: znaydzi sobie fortuna infego.

Nie maś zego zayrzec ponieważ szczęście igra znami/ wro-
dzi natura człowieka a czasem plonna nadziela. To dostponalosc
szczęścia nappewnieysza/ dobrze vmrzec zego zaden nie moze
dosć iedno ten co dobrze żyie. Dosedł ten zacny Młodzieniec
zmarley do. Konalosci swoiey/ o ktorey inaczey rzec nie moze/ ied-
no to że żył dobrze/ bo zmarł pobożnie. Czym też sprawy wie-
ku tego choc krotkiego swiadczy/ ostatnie iednak słowa vmiera-
iacego nappewnieyszy nam: koniec szczęśliwego lat swoich dokon-
zenia iawnie opowiedzia. Niezayrzymy mu nieba/ owsem za-
nim do niego się zkwapiamy/ czyniac to/ zego on mlodoscia
swoia poswiadczal: byla w nim zawśse skromnosc/ trzezwosc/
posluzenstwo/ wiaral y gorliwosc/ tu nabywaniu cnoty/ byla y
ochota tu stawy nabywaniu/ byla y sklonnosc do wiadomosci
rzeczy rożnych nalezaca zego wszystkie niezakopał w ziemie ale
prawym przykładem starszych y przodkow swoich idac onych
nigdy opuśczać niechcial/ aby tak owoc pozadany/ iako nie taka
li torosl się zepu dobrego z siebie wydac mogł. Pieknie Jch M.
P.P. Rodzicy wiel zacnego Młodzienca zmarłego prowadzili sta-
ralac się oto/ aby im we wszystkim podobnym zostal: iakoż nie się
natym nieomylili do ostatniego terminu wieku swego Bogu pos-
winnosci rodzicom posluzenstwa y wczciwosci/ Panom swym
wiary/ Oczyszczenie milosci/ y przyiaciolom szczerosci statecznie
dochowal. Teraz posedł miedzy rzeka niestronczona do Krola
niesmiertelnosci/ Wm. ma bydz podiecha ze woczach Rzeczy
pospolitey woczach zacnego domu y Samiliey swoiey/ a niemal
wszystkiey prawie Korony nie na rozpuscicie/ nie na sweywoli/ ale
na war.

Mowy przy

za warstacie sławy/ na postudze Wyzyzny/ na obronie sławy y
Familiey swoiey zawiſe zabawiał. Nam przydzie z inſzey mia-
ty winſować pociechy Wm. mieć za to/ że nie mogac nad ſpo-
dziejanie Winc. dopełnić miarki oczekiwania Wm. Dekre-
tem Bożym powołany będąc/ temuż oczekiwaniu Wm. doſyć
wzynie/ naſyca ſię da Pan Bog oczy Wm. naſyci ſię y požada
na cnota latoroſli Domu tego roſkoſa: czego my/ iako przyia-
ciele vprzejmie życzymy.

Mowa przy Pogrzebie Panny.

W Tym naſzym ſpolnym życiu M. M. PP. wiele nam rzeczy
pocieſnych y ſwiſtnych Natura vzytyła/ y iakoby w
iaki wianek zgromadziła. Frymártiem iednak takimiſi znami
poſtepuie: raz ſmutku/ drugi raz weſela/ gdys ſzczęcia/ iutro
przygody/ teraſ żywota/ wnet potym śmierci wygladać każe.
Niedziwować iednak muſimy ponieważ w tym porzadek przed
wiecznego Pana vpátruie my. Bo iako wſelkiey pocieſe naſzey
roznemu ſzczęciu/ kaźdey nieſfortune y ſmutkowi/ a nakoniec y
życiu naſzego koniec ieſt naźnaczoney. Toż wtey zacney y zmar-
ley oſobie ktorey Dom zacnoſcia Familiey vřzedow/ y Dygnis-
tarſtwa dziełnoſcia Rycerſka ozdoby/ dziś mowi w tey zacney
kwitnacey oſobie dany wieniec bázemy nieſmiertelnoſci. Bo
iako wiele ſobie przynioſła ſzczęcia/ w wolnym y zacnym Domu
ſię vrodziwſzy/ iako wiele przodkow pociech zacnych doſtapi-
wſzy nikomu nie táyno; tak na ſławę przodkow iako y na iey
cnoty/ y ſpániałość mlodym wiekiem y wonnoſcia cnot y poſte-
płow vřcziwych pátrzacemu. Niewatpliwa/ iako iey Domowi
wiele ozdoby w cnotach właſnych obſituiacy przynoiſła y gdy-
by nie byl dekret Pana nieſmiertelnego wieleby było przyzys-
nić y rozmnożyć tak pożytkow Rzezypoſ: mogła niemniey y ſław-
wy zacney Familiey ſwoiey. Wiele żalu iak vtráplonym Rodzi-
com tak wiele ſmutku przyiacielom y potrewnym ſwoim śmier-
cia

Aktach pogrzebnych.

cia swola przyniosłaś Jednak wyrok tey śmiertelności wszy-
tkim cierpieć skromnie przyjdzie/ ktorzy ludzka siła ani podo-
łać/ ani sprzećiwieć się może. Co nas wszytkich w tym czasie spo-
nie cieszyć może zmarła osoba/ aż powierzchynie przez odesście
swoie zalem pociechą iednak jest pokrewnym swoim. Jzaliż
się nie cieszymy y serdecznie weseliemy gdy ktokolwiek z śmier-
telnych ziemie obywatelow/ dsiatki od oczu naszych/ za spoles-
cznym zjednoczeniem y postanowieniem odbiera? Rzecz tego nie
możemy/ w podobal sobie Niebieści. Oblubieniec tey kwitnace
lata/ co według w podobania iego było wziął/ y do swey wieku-
stey małtności prowadził. Pewni tego iestemy/ y tym się
w tym odesćciu tey cieszyć wielce możemy że się temu Panu w on-
ność cnot tey w mlodości kwitnacey w podobala/ ktorym iako
w dziećinństwie iako w potomnym/ aż do teraznieyszego wieku
swego/ wdzięczny zapach/ śliczna ozom pociech/ nieposlednią
Domowi ozdoba wydawala. Jch Mc. zacni Rodzicy ze wszytki-
rota Pokrewnych swoich żalofnych/ to zasnaczone Koło/ w
ktoreście się Wmc. stawili/ żalu y smutku niepomalu używając:
bo widza/ żeście Wmc. moi Mnościwi PP. w tym Akcie zakład
szerości y wprzeymości swey pokazali/ kiedyście Wafinoseć nie
w swych sprawach/ nie sami sobie ale innym żyłac: tak W.
miley/ iest służyc przyiacielowi niżli wspominać ktorego kiedy-
kolwiek czynku. Alz w nim Wmc. pewna nagroda mieć będsie-
cie/ y znieba zapłaty/ y od ludzi ludzkości dostapiecie: Jednak
Jch Mność z tym żalobnym kołem pokrewnych swoich przez mi-
przyaciela swego Wm. M. M. PP. dsiatkuia/ za ten ktoryście
Wmc. podiaty/ y drogi/ niewczas miejsca odległości/ odloży-
wszy. oddając za tym wprzeymoseć wfelka/ wzajemnie życza aby
nie tak smutnego abo wisc nierychto (bo temu wszytkiemu pos-
delegamy) na Wm. y na zacne Domy Wm. moich Mnościwych
Panow/ nie przychodziło.

Mowa przy Pogrzebie Żołnierza.

Pierwszy na tej Pogrzebowej Łoznicy M. M. pp. na Łoznicy
 mówią zmarłego/ Jego Mici N. przychodzi mi w spomnienie
 na słowa samego niesmiertelnego Pana /które po wypadku do
 pierwszego głowiera rzekł: *Adamie gdzieś jest; Jacney Wyżyny*
Nashey Rycerzu zmarły gdzieś jest; gdzieś się nam podział; y
jakos tu wszytki nadziei ktorasmy mieli o tobie wiatrom do-
puscił roznieść? Tak niekiedy Walentyntian na woynę się wys-
prawiwszy/ nad wszytkich spodziewanie do Domu się wrocil/ ale
na drodze gardło dał. Oszukał wszytkich nadziei ktorzy go
zdrowego wszyscy witac sobie obiecowali/ płakać musieli omar-
tego/ktoreg a prożno żyweg czekali; zaczym kusnie y dziś na tym
żałosnym zesciu rzecz możemy. Dom nadziei y radości naszych
weszły nam się obrociły. Odiety bowiem od obliżania naszego/ nie
takim się nam iakosiny się spodziewali powrocil. Oby dotad
znamy nie był/ a sobie żywym był. Jacny Rycerzu gdzieś jest; ka-
dys się nam podział; Bogdayże było o tobie zdaleka słyszac
aniżeli tak na cie iako teraz zbliżać patrzac. Nie takiego cie przed
brotkim czasem zacnego Kola Rycerskiego przelożony po wypad-
ku widzial gdzieś ty iako Domu zacnego twej sławy przestrze-
gaiać/ Rzeczypospolitey się zastuguiac/ toru zacnych przodkow
twoich nastaduiac/ iako Rycerz w zwyckey tobie zawse w gros-
madzie stawał: Nietakiego cie po szczęśliwym z drogi powro-
ceniu do Domu zacni Pokrewni/ nie takiego przytaciele życze-
li wi nie takiego kraioy tych Obywatele wygladali/ nie na tak-
ie się przywitanie/ y przyiecie twoie gotowali. Jacno Potomku
Wyżyny nashey gdzieś jest/ gdzieś się nam podział? Nad to tak
żałosne żalowanie y pytanie nasze/ zdami się iakobym go słyszał
odpowiedaiacego wte słowa: Niepytacie mnie gdzieś jest/ y
czemu się tak wielka w tak brotkim czasie na mnie odmiana po-
kazala Domyślić się snadnie możecie owego co nam wszytkim w

Władmie powleźdżiano: Proches y w proch się obroć się. Pod tym
 Prawem wszyscy zarówno siedzą: nikt śmierci niezniknie każdy
 śmiertelne loże musi zaledz. Na mnie to prawo/ y nie zbyty przy
 wiley spadkiem przyrodzonym przyszedł iz ziemia y prochem ba
 dac w siemis y w proch się wracam wracać mi przychodzi ziemi
 ta mała gliny bryła/ ktorey mi była do pewnego czasu nazy
 czyla. Niegodziło się własności czyiey gdy się tey v mnie vpor
 miono odmawiać/ ani się tego co przyrodzenie niesie zbraniac
 Każdy człowiek wrodziwszy się na świat iako personą w Romez
 dyey na Theatrum wychodzi: Ktora odprawivszy rzecz swojs
 vstepnie drugiey a wiecey się nie pokazuje: Tak y ja na tym przy
 stoynym Theatrum świata tego pokazavszy się a powołania
 mego personę odprawivszy / mieyscā y placu drugim vstapilem.
 Jakiom przystoynie na tym Theatrum stanal/ Bog iuz vznał y
 o sadził/ ale y ludzkie potomni sadzić beda przedstawamy na tey
 odpowiedziaczny żołnierz a zwłaszcza na tym coś namienil: iz
 w wyobrażeniu zchodzi człowiek z tego świata. Coż jest bowiem
 żywot nasz: Komedya: *Scena quadam est vita nostra*. Jaki jeden po
 wiedziai: rozne stany ludzkie przetożeństwa abo poddaństwa
 vszyckie to komedyalne persony. Nie to szczęśliwy/ na ktorego
 Pańska osoba włożono ani tego mizerna kondycya/ ktorego i
 lo Emiotka abo lichota iako na Theatrum świata tego wypra
 wiono/ ale to szczęśliwy y pochwały godny/ ktory personę swo
 ja wedlug potrzeby y przystoyności odprawi. Tego rozumu zdro
 wego beda nie ktorzy iako jeden ktory vmieraiać rzekł do przy
 ściol swych czylisny się dobrze z persona naša popisali. *Satisne*
personam nostram amici bene egimus? Ci ktorzy okolo lozta tego st. U
 rzekli: *Bene* bardzo dobrze *Valete ergo* rzekł zātym mieyciez się do
 brze/ a w tym vmarł. Ta tedy naywielsza śmierci pociecha że kto
 cnotliwie bleg żywota tego przepadzivszy podczciwemi sprawa
 mi żywot swoy zapiecztuje. Wsytko nam to lakoma y nieubla
 gana śmierć odbiera od vsytkiego vstepowac kaze: ale cnoty

Mowy przy

czyley y godności vnrzec nie może. Bo ač ja od oczu ludzkich vmyka/ ale ona przećia na pamisci ludzkiej zostawa y wieczności się rowna Bogactwa świeckie/ roskosy/ Rzedy/ Dignitářstwa y zgotła wšytkie doczesne dobra słabo się na nas/ nie inaszej jedno iak nastabiey y zgniley nici wieśala y snadno iakos ma smierec zebrać to znas może/ ale cnota rufyc się tey nie da/ bo do zmárlego duše nierozdzielnie przystala/ y z tey nie przetwáney wieczności nabywa. Jesli kto cnotliwie y poboźnie žyjąc na sławę nierobil/ prožno mu słupy rzeźa/ prožno marmurowe Groby kula/ prožno obrázy by naysmisternejsze malua : Bo wšytká pamiatka tego y z nim pospotu w šiemi się zágrzebie/ *Sunt quorum non est memoria, perierunt tanquam non fuerint.* Dowiedšiat Mdrzec: Sa ktorých pamiatki nie maš/ zgýnely iakos by ich niebyto. Kobil nastawę dobre y cnotliwie niebošcył zášeny przed oczyma našymi položony/ co ma každý by nayswišty tego nieprzyiacel przyznać musí. *Inimici eius sunt indices.* Y dla tegož z przystoyna pochwała rzeć się o nim niemože : iż na krotkiej žywota swego kendycyey dobre y sławnie Persons swois odprawił. Żegnawa to y sama miłość Wm. moich Mćiwych P. ktorzy iakosćie tego zá žywota milowali/ y teraz po dokonzeniu krotkiego žyćia tego teyžesćie ošwiadčyc niezámiechalnie respektuac na trudy/ odległość mieysca/ y na zabawy (bez ktorých znašaden nie ieš) gospodarškie. Za co niech Pan Bog W.n. M. P. te chce y iakš hoynymi počiechami nagradza. Jch Mć. Pá. Pokrewni/ w žym počesniejšym Wasmošćiom M. Mošćiwym P odšlagować y odšćiac gorowi/ przez miš za te vsluge vnizenie dšiskuać.

Mowa przy Pogrzebie zmárlego Małżonka.

Ieš to niepochybny tres každego człowieka Moi M. Pánošwie/ że každý ktorý na świat przychodzi/ z chodźic mu z niego
gdy

Aktách pogrzebných.

gdy czas przyjdzie potrzeba umrzeć każdy musí ktośkolwiek si-
na świat rodzi. Ale umrzeć sławnie/ umrzeć dobrze/ umrzeć po-
řadnie tylko si-
dobremu przypisuje. Sila ich zyczy sobie tego/
ale rzadko kto w to potrafi bliſki placz chodzącego człowieka/ies-
dnalze przecis dobry život/ cnotliwe postępk/ nie mogą jedno
pobožna/ ſwiata śmierć ſprawić. Naſego zmarłego život který
przed oczyma naſemi w ložu nieſmiertelnym ieſt položený/ iakſi
był/ nikomu nietáyno/ ten umarł na ſwiecie žyjac ſtatecznie
w powſſebney wierze/ ſzerey Dycyzynie žygliwy kraiu tego
obywatelom/ owo zgoła umarł ſtateczny ſzerey y žygliwy był
ſáwſe gotowy dla ſámiliey život/ dla Dycyziny doſtatki/ dla
ſlawy to oboie y wiary wſytko polożyć gotow/ od niego ſi-
vžyc mogli/ nietylko oſiſbly Katholik. *Zelum religionis*, ale y do-
ſonáły Polityk tak ſu Rzeczypoſp: iako y ſu doſtoieñſtwa ſtá-
tecznoſci Mámy zego moy M. P. zálowác/ poległ nam przy-
ſáciel y wzor y przyklad przyiažni. Proſiliſmy ná ten záloſny
Akt/ ale ſzczesliwy/ ſtawil ſi-
každy z Wm. iako wielki przyia-
ciel. Godſien ten byl człowiek y od ſwoich miłocſci/ y od obcych
poſánowania/ y cudzych zachowania. Umial Skrypturowi dy-
ſkurſem domowym y rácyami dogodſic. A náde wſytko co cnota
roſkazala bez reſpektu/ bez trwogi/ bez boiažni každyemu rze-
prawda z przyrodzenia umial. Piſkny ieſt Szlachcica przymiot
z ſmiałocſci ale ſmiałocſ z rozumem/ ieſt to dar niebieſci.
Zchodza ludſie M. PP. rozmaitemi przypadkami/ ale znieć w
ożach Pañſkich/ znieć ná widoku ludzkich/ znieć. *Theatro Reipub:*
znieć bez przygány/ znieć w ludzkiey miłocſci/ ieſt wielka laſta
Boža. Zjedl ten zacny zmarly/ wiem ze przyiaćiolom wlochany
wiem y to ze ſámiliey ſwoiey miły/ á wiem teſeže bom znał
Quantitates iego/ ze Dycyzinie potrzebny y godny bydſ mogli.
Zaluiamy go iako cnotliwego/ nie zálowác trudno. Ale y W.
M. Moſci. Pan ſluſnie zaluietſ: nie przeto ze Małzonek/ nie
przeto ze wierny y wlochány/ ale ze godny y wielkiego v nas
był

Mowy przy
był oczekiwania. *Alle lojz czynić: by się wstrześć: ten pobożny
duch: by się okupić/ tak pobożne ciało mogło/ przyłożylibysmy
y starania! słozylibysmy się na to wszyscy. Alle Stat sua. cuidies:
flant inevitabile fatum.*

Ma każdy zamierzone dni żywota swego.

Nikt nie wydje Dekretu nie wchronionego.

Coż nam: iuz czynić przydzie/ iedno Wm. M. M. PP. zara
ochota y łaska/ ktorasće Wm. nam nierespektuiac pokazali/
na ten Akt się zalosny stawiwszy/ podziękować: niech Pan Bog
odarczy/ abo tak chć y łaska! zapogoda pociesnieysza Wm. ob
służona być mogła.

Mowa przy pogrzebie Malżonki zmarley.

Dobre ktorys Philozoph powiedzial/ że ciała nasze wpada
łowi y skazeniu podległy: bo ruce śmiertelne nie niesmiertel
nelnego świat nie wydały. Niech obstruie głowiek w bogas
ctwach y dostatkach wszelkich/ śmierć iednak nic na to nieres
pektuie: a to nawisła/ choc peten cnot badzie/ ona y na to nie
patrzy/ nawet y niewinność sama na chwile Dekretem y wyros
kiem naywyższego Pana znosi. Zgola cokolwiek misdzy pier
wszym y ostatnim dniem głowieka padnie rzecz niepewna iest/
bo iezeli na nadzie y molestye patrzymy y dzieciściu dług cierpieć
co na świat przynosi niewczasu: iesti na bieg predkości lat oczy
obroćimy/ y stanowi wszelkiemu przytro znosić vszzerbek tego
w czym się na świecie toczą. Zład ieden nie odrzeczy powiedzial.

Iesti dluzey żyć nie moga na tej niskości.

Wselki wiek dokończeniem ma swoiey starości.

Y ta zaena Páni Córka obudwu Rodzicow wszelkich sąsłużo
nych w Koronie naszey/ czasu swego dopędzila w zachności/ w
enotach y w bogoboyności/ w postuszeństwie/ w cierpliwosci/
w niewinności. Także niewatpliwie W. M. na te ludzkość pas
trzać w Bogu prosi krobey tey Chrześcianiściey/ ktora tey odda

wac raczyciel powinności zaplate błogostawienstwem swoim y
 pomyslnymi pociehami nagradzał. Zwykli ludzic malowac
 Dziady/ zwykli Oycami wywodzic Pradziady/ zwykli w Kroni-
 kach wspominać Rodzice. Ja nierozumiem zeby tego przytym
 Alcie iaka potrzeba byla/ bo ktore sa zacności godności zasztu-
 gi Doma tego/ iawnno to wsytkim W. M. žal W. M. wsercu
 świeży a iestze nie dobrze osufone czy nasze wspomnieć niedo-
 puszczają. Oycá iednak świeżo zmarłego we dni nie lat/ ale
 wieku godnego dojrzeście W. M. znali/ záyrzają go žalosna
 śmierć swiata/ záyrzają tego pobożności/ záyrzają wiary y szes-
 rości Oczywiście záyrzają całosci y sławy Obywatelow kraiu
 tego vntelna pokrewnym vprzeymności/ powinnym stateczności
 obcym przychylności wsytkim wobec szeserey ludzkości. Prožno
 daley rozrzucać raczey to przypominie. Gzym ieden Philozoph
 wybił žal niektorego Krola žal taki w ktorym miary nie zachow-
 wał powiedzial mu: masz wiedziec/ że gdy małżonka twoia dzies-
 lita ialmużny między vbostwem: wo sobie stanał vbożtego duszny
 nieprzyiaciel ktory si: smetkiem byc miánował prosił aby mu sie
 zonego podziału cokolwieł dostal: a t: luz ná predce podział ná-
 snáżony vbostwem rozdawszy/ nie przy sobie nie miał czekać mu
 kazał. On czekać niechcac prosił aby mu ta czesć dal / ktora by-
 wa przy zmarlych czyniona/ to iest lament y pláč: co gdy mu
 pozwoili vkontentowawszy si:/ tym trzymał ktorzy pláčem y ná-
 rzekaniem honoru iego stánowali W. M. M. P. także y wsy-
 scy ktorzy žal śmierci tey osoby obciążoni iestestny/ niewyrzadzaj-
 my mu honoru teę ale ináčey przestzeżegamy rady Krolá madre-
 go ktory nas tak vpomina: *Modicum luge super mortuam tuam. Do-*
Wm. moi M. PP. mowa swa obracam/ ktorzyście si: ná ten
Alt žalosny stawic raczyli prace y trudy swoje ná strone odlo-
zywszy: Wm. Ich Mci. przez mis: patrząc ná te szeserość Wm-
wnizenie dziekuia. Na zacny Małżoneł pozostaly wespól y z poz-
krewnemi swoimi w tym żalu swoimi nieiábie frásunki vlnenie

Mowy przy

widza bowiem po tak zacnym gronie Wm. M. że y przodkowie domow tych y my sami. *Non cum vulgo qui utilitates amittit probat.* wielka chęć y lastka zawiezula. Ale z takimi ktorzy y stateszność znaia zniey bezczności zazwyczaj/ ktorzy iako prawdziwi przyiaciele postępuia sobie w czasie szczęśliwym prośba wprzysgodzie samey części dobrowolnie pokaznie cie/ biezac na ratunek smutku przyziacielskiego/ za co nie tylko y dziśkujemy zobopólnie/ ale y Pana Boga prosimy/ aby nie tak żalosego na Domy y Osoby Wm. nie przywoził. Owszem Błogosławieństwa swem opatruiac y pociechami żadnemi obmyślawaiać zeby zdarzył abysmy w pociesznych potrzebach Wm. M. M. pp. ta lastka odflugować mogli.

Mowa przy pogrzebie Wdowca.

NJewtem aby sie kto znalazł w tym teraznieyszym żalosem naszym zaromadzeniu M. M. pp. ktorzyby patrzac na te żalosa procesywa nieprzyzwolit zemna wespół na te słowa. Coż głowieka śmierci odkupić? coż go ostatniego razu podźwiagnąć może? iesli zacnego M. y zacność vrodzenia y wyćwiczenia bogoboyne/ y zawołaniu Familiey wychowanie pobożne/ oby cząte wypołowiane/ rozumu doskonaly/ y cnoty doświadczone nie ratowały. Coż tedy Boga śmierci odeymie? Dosyć ten ma wiadomości rzeczy w sobie/ dosyć miłości ludzkiey/ dosyć potęgi zrodzenia/ dosyć przyziaciół/ dosyć dostatkw/ dosyć v Boga y w ludzi lastki/ w sytko miał przy wielkim sercu swoim/ cokolwiek dobrego y podciwego życia miazowi zacnemu mieć sie godzi. Ale coż w sytko pomogło? śmierć nie użyta/ iako na nizkiej ity tak y na wysokie wynioske Palące sie porywa. Oto wytraciła zacney Familiey blone/ mogła rzec Krystalowa przez ktora blone Panu iacno było w sytkie defekty w Wyczyntie w Domu y Familiey zawżę obaczyć mogli. Wytraciła starozytny Silar Domu zacnego wytraciła (mowia) pociechy krewnych/

podpos

Aktach pogrzebnych.

podpora powolnych/ wsparcie przyjaciół/ nadoziels naśladowa-
 cych/ otucha szczęśliwych/ y vprzeymych sług tego wszytko ies-
 den oraz o iedną godzinę y minutę wpadku żal się niedopuszcza
 szerzyć y mnie szczeremu przyjacielowi tego mcwa y tey zacney
 gromady słuchaniem: bo ktoż godnego/ wielkiego/ cnotliwego
 Głęka nie żaluie/ iesli Wyżynie żayrzy/ przećis przyjaciela mi-
 luie iesli o przyjaciela niedba przećis ochoty żaluie/ iesli oboyo-
 gą nienawidzi/ przećis sumnienia strzeże. Ale przy tey zacney
 gromadzie nie o tym dysktuować. Ja widze że nie iest ten
 przy dworze pańskim obyczay/ żeby się cokolwiek zasług w spos-
 minać miało: ponieważ same skutki rzecza są ma wszytkie tego
 zasługi wspominaia. Na ten czas Jch Niosć. pokrewni vnize,
 nie dżiekuia W. M. M. PP. za takiey dobroczynności przykład
 y za takiey ludźkości oświadczenie Bogdayże pokrewnością
 y przykładem w potomstwie swym ten zmarły żył y słyrał Dżis-
 kuia y powtore Wm. wszytkim swym y włafrego Domu swego
 imieniem żesćie się Wm. do tak żalofnego Aktu nie lenili sła-
 wie. Żawarte zmarle oczy iuz na to nie patrza/ prożny proch y
 sprochniałe ciało o to niedba/ ale Bog sam widzi y ludzie z dżas-
 ce także tą zacną Familia w kóło stojaca te ludźkość Wm. M.
 wdżiężnie przyimue. Niech zdarzy Pan Bog żeby nie wtaciey
 potrzebie Wm. służyć mogli/ niech zdarzy aby nie tak nieszcze-
 snego na Wm. nie przychodziło / ale iesli ce we dług ludźkiego
 przypadku przypadnie/ Niech naostatek zdarzy aby każdy z W.
 takie miał leuamen ciastkości swojej iako dżis ten zmarły zlasti
 Wm. M. M. PP. odnosi.

Mowy przy pogrzebie Wdowy.

W Jele rzeczy wważaia na tym świecie mądryy ludźcie Młoi
 M. PP. porządniejszyego y prawdziwyszego nie vpatrzyć nie
 mogli iako to/ że wszyscy stadesmy posli w też się obroćić musie-
 my/ vpatrowali to nie bez przyczyny/ abowiem widzac nieszczę-
 telnosci nieba ktorzy za vstawięznoscia obrotow tego obo-

Mowy przy.

czył wznawali to: widząc iż przeciwstawa nadwrotnie często rze-
czy pod Niebem badaczy/ że Głowiek z Materyy (Kasztelney
spłodzony w taką Materyy znowu się obrócić musi. A iako
wzgląd na różność wykształtowania/ różney też materyy przy-
ozdobienie ma/ y ozdoby swoje według niey odprawuje. Naya
pierwsza materyy Głowiek każdego ktora była/ różnymi dy-
skursami o to się organiaia Philosophowie: stoiać my iednak przy-
onym Dekrecie Boskim *Pulvis est in puluerem reuertetur* Rzecz inaczey
niemożem otey Matronie zmarley tylko to co sam Pan Nie-
bięsti w tym Dekrecie determinował. Nie odiał iednak szro-
dow pewnych żadnemu stworzeniu/ a osobliwie Głowiekowi/
ktory na wyobrażenie tego iest stworzony/ y ktorego mało co
mnieyszym nad Anioły uczynił/ żeby nie miał mieć pomocy do
doskonałości swoiey. Szrodki te są nie insey/ iedno wzięcie zro-
dzenie przystoynne/ wychowanie cnotliwe/ aż do terminu żywo-
ści dokończenie. Co wszystko uważając przytym żalostnym A-
ktie/ inaczey rzecz nie możemy o zmarley osobie/ tylko że cotta
badac zacnych Rodziców obudwu wielkich y zasłużonych Wy-
czynie y Koronie naszey czasu swego doyrzała/ w bogoboyno-
ści/ w cnotach/ y w zacności/ niepochybnie do infego stanu za-
wola Boża przyse dły w niewinności/ postuśenstwie/ y cierpli-
wości zawsze trwała/ dotąd aż według Dekretu Boskiego ośie-
rocona przez odesćcie zacnego y wielce w Wyczyñnie zasłużoneg
Małzonka swego z tego swiata: tychże cnot wyzey pomienio-
nych aż do ostatniego życia swego terminu im daley tym bar-
ziej przestrzegala/ wielka żalosc przynosiła pokrewnym y in-
szym pozostaly przyaciolom swym tym przypadkiem do każdego
sosołbna należacy. Wielka iednak y radość wzywająca sinutek te-
rąznieyszy/ Bo mowiac iako do nas wszystkich tak osobliwie od-
zacney Familiey swoiey. Dais mnie a iutro tobie. Dekret P. iest
nieodmienny według ktoreg termin każdego na swiecie życia ceg
trobach swoich nateterminował. Patrząc tedy na przygode moia

wy.

Aktach pogrzebowych.

wy namilſzy przyſtańcie moi nie mnie ale grzechow dla ktorych
nas to potyka żaluyćie. Nawet od mowy odſta piwſzy coż nam
pląc y żal naſz pomoc może/ choćbyſmy Cebrem lzy naſe wylez
wali/ choćbyſmy y ſerce ſwoie na oſwiadzenie żalu kralali des
kretu Bożego przelomic nie możemy. *Omnibus hominibus conſtitutum
eſt ſemel mori.* Powiedział ieden z ludſi S wietych. Wſzytkim
(prawi) ludſiom poſtanowiona raz umrzeć Raz ta dekretem
Bożym umarta: żyie iednak w potomſtwie/ w cnoty/ w ſlawe/
według tey wycwiczenia kwitnacym z kad poćiechu Pokrewne
wſyſcy mamy/ tey uż ſzczęſcia tego/ do ktorogo niewatpliwie
duch tey poſeđł/ nie żayrza Mamy y zrad żalu naſzego niemaż
le wſpołkoienie gdy ochots y vprzeymość Wmć. moich M. PP.
w tym zacnym zgromadzeniu gronie wiđziemy/ ktora niech
Pan Bog Wm. wſzytkim poćiechami nagradza/ w długim y
ſzczęſliwym zdrowiu chowaiac. Ny zaś zobopolnie na żądanie
y rozkazanie przyiaćielſkie/ Wm. bogdaj w poćieſnych ſpraś
wach odſługowac gotowi ieſteſmy.

Reſpons na mowe pogrzebową od ſtrony wezwaných.

I eſt to naſza lichota ſmiertelnoſci: przedki a nieſpodziejwany
fontec na kaźdego przychodzi ma przecis apparencyja ſwois a
w wielu ſwych ſzczęſliwoſciach ma ſila rzeczy/ co takas pamiez
nieſmiertelnoſci rodza/ ma vrodzenie Chrzeſcianskie/ ma wy
chowanie bogoboyne/ ma cwiczenie pobożne/ zacnoſci Domu
zawolante ſamilley/ ozdoba przymiotow / godnoſc nauk/ mi
loſc ludzka/ taſte monarchow/ a co wſytkie przechodzil y ſzczę
ſliwoſci fontec dobry: zacnie tego Pan Bog Błogostawi/ ko
mu to wſytko oraz da na ſwiecie: Bo y na taſte ſwois z
Matki go wywodzi y wlaſce go ſwoiey chowa/ y w taſte go
ſwa bierze/ co wſytko żaluyacym y ſraſowliwym nie daleko

Mowy przy

vymute kłopotu/ y nays pewniey lubo rozne żalossnych serca tego
 zmarłego żalniacy Wm. iednak M. M. P. z żalu iako przyiacie
 la żalniemy/ vpatruiac niesmiertelności tego znał/ vbywa żalo
 ści y wznieca sis dobrego końca appetyt: Bo iako y dobrze Jego
 Mśc. powiedzial. Patrzymy z tego temu cnemu Szlachcicowi
ad bene beata qua viuendum niedostawalo. Vrodzil sis w Chrzesćie
 aństwie vznał Boga/ wychował sis w Boiaźni tego a toż stro
 ny dusze: Obrociwszy sis do ciała/ czego niemial/ niechay y nie
 przyiaciel/ iesli ktory iesł/ służy. Aza nie w starożytnym domu/
 aza nie z przedniey/ tak cnota iako y Serbem Jamilley/ aza nie
 ozdoba przymiotow/ aza nadzieia przyśley ktora w nim zna
 cznie kwitnela/ godności. aza nie w łasce Pana swego? Tylko
 tego niedostawalo aby do sacnego zrodzenia sławnego życia sła
 wne dni swoje skonczył. Otoż koniec. A mozesz bydź ktory pe
 wniesy sławy vmierania? drudzy *inter patrios lares* vmierai
 sbytkom vmierai w R. dach/ vmierai proznych sukaiac bo
 gactw: *Ten in Teatro* wśytkiego swiata/ ten w doskonałości/ w
 sromności/ ten w vmiarkowaniu mlodosci/ ten sukaiac sła
 w y w mlodym wieku/ pusciwszy sis na to morze przygody dla pi
 kney kupi z własney chaci swey w oczach P. swego/ w oczach Wy
 czyny Krolowi służace Rzeczp: dzwigaiac dni zawarł swoje/
 azawarłszy mlodym náprzyklad starý ku podziśkowaníu: Cieśmy
 sis tedy ze lubo predko od nas obita iednak ktory sis do Twor
 ce swego wrocil. Poczó lament/ poczó strasunkami zayrzec teg
 cieśmyc sis raczey ze abo niedoskonałym wieku doskonała och
 ta doskonałego doszedł szczęścia/ W. M. M. P. sam zostaniesz
 y ziego y z swego dsiedzictwa przyiaciolom społecznosc szczęście
 Rodzicom pociecha zacności/ Krolowi w postuge stateczno
 scia/ Rzeczypospolitey w ratunek/ miłosćia wiel iakoż po
 zal/ y postępli z dobrymi. A my zyczac tego w przod abys R.
 P. pociecha żalossne otarł W. M. P. osy te nasel/ vprzermosć
 przyia.

Akrách pogrzebnych.

przyiaźni Eterasmy kiedy dwiema oddawali/ też zyczliwośća ochota Wm. P. ofiarujemy.

Nieomylna to M. M. P. że przedli a niespodziewany koniec smierćtelności z nas na każdego według Dekretu Bożego przychodzi/ ma jednak okazłość swoja a w wielu swych szczęśliwościach ma wiele rzeczy które iaką pamięć niesmierćtelności rodu. Ta acz na znaczney pamięci zmarłego przed oczyma najeśmi leżacego przypadła smierćtelność tego nam pokazuiac y niesmierćtelności nieposledni wizerunek nam wystawia: ma abozwem wrodzenie Chrześciańskie/ ma wychowanie bogoboyne/ ma zacność Domu/ zawołanie Sámilicy ozdoba/ przymiotowgodność/ naukę miłości/ ludzka iakże też Kráiu obywatelow/ a co wszytko przechodzi szczęśliwość/ y koniec dobry. Znacznie tego Pan Bog błogostawi/ komu to wszytko oraz da na świecie: bo y włascie swey na świat z mátki go wywodzi/ włascie swey kiedy się mu podoba z tego świata bierze. Co wszytko zauiacym y straszliwym nie ladaiało wymuie kłopotu wpatruiac przytym niesmierćtelności y znać pewny z marłych naszych względem duchowubywa załości/ y wzniesca się dobrego końca zadanie. Bo czegoż temu zmarłemu iakos Wm. M. M. Pan powiedział/ niedostał wało do dobrego y podziwiewego życia. Wrodził się w wierze prawdziwey/ wychował się w boiaźni Bożey/ y we wszytkich cnotách duchowi przynależacych. Obrociwszy się do ciała wynawamy to wszytko coś W. M. M. Pan powiedział/ że każdy y znieprzyiaćciol tego temu w sławie vszzerpkow żadnych czynić nie może: bo y sama zacność Sámilicy ozdoba przymiotow/ z widoma pociecha iaknie palaiacey godności włascie wszytkich obywatelow żył. Przystąpił do zacnego wrodzenia sławnego życia sławne y pobożne za dekretem Bożym żywota dobończenie. Nadto kto może być pewnieyshey sławy wmiertania? nie każdemu taki przymiot y dar od Boga dany bywa/ bo niektorzy nie w domu/ niektorzy w zbytkach niektorzy w zwadach niektorzy w próżnych

Mowy przy Aktach pogrzebnych.

szukać. umierać Ten w oczach Ojczyzny w doskonałości
skromności w umiarkowaniu młodości y w innych zacnie pro-
dzonego przymiotach należących zawarł dni swoje y podał w wy-
tkim przykład ku naśladowaniu / y wizerunk ku podziwieniu /
cieścić się W. M. tedy miała w tym terażniejszym żalu swoim /
że choć prędko zobszta jednak stworzycie do Stworce swego się
wrocili. Prożno tedy lamentować / prożno strąnkami żayrzeć
flawy tego / ponieważ doskonałego doszedł szczęścia My żyjemy
tego w przod aby Pan Bog obfitemi poćiechami otarł oczy W.
a powtore wprzeymości przyiażni ktorasmy żywemu: y teraz nie-
bez zobopolney kondolencyey / zmarłemu oświadczyli tak
żyłiwością / y takż obęta Wm. M. służyci / zawse
gotowismy iestęsmy.

Do Zazdrośnika cudze prace szkalującego.

Zazdrośniku, co dawno łuckie prace psuie,
Ledne całkiem pożerałz, drugie przekęsuie,
Kasay iako chce wżytkiego wiem pewnie nie strawisz,
Rychley się kiedykolwiek zazdrością wdawisz,
Co gdy łczyrzy obaczą, to wszyscy przyznają,
Ze nigdy szkalownicy poćiechy nie mają.

